செந்தூரம்

by

அகத்தியர்

LB
N25
68469

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

செந்தூரம் – 300.

[illegible]

திருவ[illegible] நகரம்

சண்முகவேதியரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

[illegible] புத்தகசாலை

[illegible] துரைசாமி முதலியார்

அவர்களால்

சென்னை

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible] 1925.

இரண்டாம் பதிப்பு] [அணா 8.

[illegible] 23, [illegible] தெரு, சென்னை.

செப்பமிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட

ஏப்ரல் மாதம் 1986 வருடம்

செப்பனிட்டு முடித்த

அக்டோபர் மாதம் 1986 வருடம்

ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்.

314
1925

LB
N25

68469

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

செந்தூரம்-300

இஃது

திருவாவடுதுறை

சண்முகதேசிகரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

நாடுத்தசாலை

தூ. துரைசாமி முதலியார்

அவர்களால்

சென்னை

புவனேஸ்வரி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1925.

APR 1925

இந்திராணிக்கிருதமும்

சமய சஞ்சீவி லேகியமும்.

ருதுக சம்பந்தமான வியாதிகளால் சரீரம் ஸ்தூலித்து, வீட்டு விலக்கம் சரியான காலத்தில் உண்டாகாமலும், கர்ப்பந்தரிக்காமலு மிருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு இது திவ்ய ஔஷதம்.

ருதுகம் கிரமப்படி வெளிப்படவேண்டிய காலங்களில் ஆகாமல் முப்பது நாற்பது அறுபது நாட்களுக்கு ஓர் தடவையாதல், ருதுக காலத்தில் ரத்தம்சிறிது கண்டு மறைதல் சிலருக்கு சிறுவயதிலேயே ருதுகம் நின்று சரீரம் ஸ்தூலித்தல், ருதுகத்தில் உண்டாகும் உதிரத்தின் நிறம் மாறி வருதல், ஆயாசம், தலைஇடி, தலைபாரம், மயக்கம், இடுப்புவிட்டுப்போதல், ஜீரணசக்தி மறைதல், தொடை கணுக்கால் முதலிய இடங்களில் நோய், தீவிரமான ஸ்வாஸம், ருதுககாலத்தில் பொறுக்கமுடியாத வயிற்றுவலியால் புழு அடிப்பதுபோல் துடித்தல் முதலிய [illegible] இந்த ஔஷதம் பறந்துபோக்கி, மறுதரத்தில் மேலே [illegible] நோய்களெல்லாம்சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் இல்லாமற் செய்துவிடும்.

சில ஸ்திரீகளுக்கு அடிக்கடி க[illegible]சிவு உண்டாதல், கர்ப்பந்தரித்ததுபோல் ருதுகம் நின்று இ[illegible]மூன்று மாதத்திற்குப்பின் உதிரக்கட்டுதல், சிலருக்கு ஓர் குழ[illegible] பிறந்த பின் சந்தானமே இல்லாமற் போய்விடுதல், கர்ப்பத்தைத் தாமே அழித்துக்கொள்வதால் பின்னர் சந்தானம் இல்லாமற்போய்விடுதல் முதலிய கெடுதிகள் உண்டாவதுண்டு. அத்தகைய ஸ்திரீகள் இந்த ஔஷதத்தை சேவிப்பார்களானல் அவர்களுடைய மனக்குறை நீங்கி, பத்துமாதம் நிறைந்தபின் அழகான குழந்தையைப் பெற்று சந்தோஷமடைவார்கள். தேகத்தில் ஓடிஓடி குத்துதல், கைகால் குத்தல், குடைச்சல், இடுப்புவிட்டுப்போதல், ஒரேபக்கத்தில் தலைவலி வாந்தி, விக்கல், வயிறுகழிதல், வயிற்றில் கட்டி திரளல், மேகவாய்வு, ஓடுவாய்வு, கர்ப்பவாய்வு, பக்கவாய்வு முதலிய எல்லா வாய்வுரோகங்களும் வரப்பிரசாதம் பெற்றது. இது புத்திரபாக்கியத்தைக் கொடுத்து உதவும் சிரேஷ்ட ஔஷதம், இம்மருந்தை பந்தயங்கட்டிப் பரீக்ஷிக்கலாம்.

கிருதமும், லேகியமும் அடங்கிய செட் 1-க்கு ரூபா 2—8—0

பி. சாரதா புத்தகசாலை,

நெ. 33, பாளையப்பன் தெரு, மிண்ட்ஸ்ட்ரீட், சென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த

செந்தூரம்

முந்நூறு.

காலுக்குத்தலையுங் கலக்குகடுவானிலின்ற
மேலுக்குறியம் விளங்குமே - காலத்தே
வயித்தியமுந்நூறும் வழங்கவேகுகத்திறம்
பயிற்றுங்களெனருட் பார்.

21 APR 1925

காப்பு.

பூதலத்தில் தென்பொதிகை தன்னில்வாழும்
பூரணமே யென்குருவே சிவமேஐயா
மாதவத்தால் அஷ்டசித்தியெட்டும்பெற்ற
வரிசையிலே வயித்தியநூல் வகையாய்ச்சொல்வேன
போதகத்தின் முகத்தானைக் கடைக்கோட்டானை
புழுக்குழியில் விழுந்தானைப் புதல்வன்றன்னை
சாதகமாய் மனப்பக்தி யறிவிற்கூடி
தற்பரனைப் பின்ற கணபதிகாப்பாமே. (௧)

நூல்.

கணபதியின் பதத்தாலே திருமுக்கோண
கரையடங்காப் பிறப்பறுப்பான் கடவுளான
கணபதியைக் குண்டலியிற் கண்டுதேறி
கனலெழுந்து வாய்வுடன் புரியட்டத்தால்
கணபதியே பிறப்பிறப்பு ஆண்பெண்ணாகிக்
கரைகொள்ளா நாதமொடு விந்துவாகி
கணபதியைப் பெற்றெடுத்த விந்துவாலே
கழுமுனிற விருத்தியுங் காணுமாமே. (௨)

காணப்பா புரியஷ்ட மெட்டிதோடு
கலந்ததப்பா பூரணந்தான் கண்டத்தோடே
தோணப்பா மிட்டலைக்குச் சோடசமேபாயுந்
சுகமாகப் பின்கலைக்குப் பன்னிரண்டாம்
பேணப்பா இதில்விட்ட குறையினாலே
பெண்ணோடு புருஷனங்கே சேரும்போது
ஊணப்பா பிரணவங்கொண் டெயர்ந்தசென்மம்
உத்தமனே யிறிந்திறந்த கோய்கள்தானே. (௬)

தானென்ற சடையெழுத்து தொன்னூற்றாறும்
தத்துவமா மிவர்களுக்குப் பஞ்சகர்த்தாள்
தானென்றே கொண்டவர்க்குத் தசமாம்வாயு
சாதகமா யபானனுட தத்துவந்தான்
தானென்று நின்றவிடம் வாதபித்தந்
சார்ந்த சிலேற்பனத்தோடு மூன்றினாலே
தானென்ற வியாதியெல்லாம் வருமப்பா
சடலமெல்லாம் தோஷிட்ட கூடுதானே. (௮)

கூடுகட்டிக் குடியிருக்க ஆமப்பாகேள்
கொள்ளையிட்டார் கற்பமெல்லாங் கூறுந்தின்ன
நாடுமப்போ தொன்றோடே மொன்றுவேறும்
நடைகொடுக்க மாட்டாமல் கற்பந்தின்றால்
தேடுமப்போ சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
தெளிவாக வாதசித்தி காணவேணும்
ஆடுமப்போ காயசித்தி பண்ணும்போது
அதற்குமுன்னே யமிருத்து தட்டுறேனே. (௯)

தட்டுறே னென்பதற்குக் கற்பங்கேளு
சாதகமாய் காந்தமது பலந்தானொன்று
தெட்டிறதோர் வெள்ளியது பலந்தானென்று
திரமாகக் காரமொடு பலந்தானென்று
ஒட்டிறதோர் சாரமது பலந்தானென்று
உத்தமனே தாளகந்தான் பலந்தானென்று
பட்டிடவே பூநீறு கழஞ்சியொன்று
பாங்கான வெள்ளருகின் னொருக்கப்பால்வாரே. (௰)

வார்த்துவைக்கச் சவ்வாதும் சலத்தைவிட்டு
மாட்டுவாய் பதினென்று மருந்துகட்டி
சேர்த்துவீ பனாத்திவாய் பென்றுசாமந்
திரமாகப் பின்பதனை வில்லைசெய்து
போர்த்திடுவாய் வெய்யிலிலே உலர்த்தபின்பு
புகுதானை மூசையிலே யிட்டுமூடி
காத்திடுவாய் மேலோடு சொண்டுமூடிக்
கைமுறையாய் சீலமண் கனக்கச்செய்யே. (௭)

செய்யப்பா உலைமுகத்தில் அருத்திரெண்டு
திரமாக வூதிவிடு அழுகுமட்டும்
பையப்பா வெடித்ததனை பாறவைத்து
பாகமாகப் பின்பொருக்கா லூதவொது
மெய்யப்பா பின்பதனைக் குகையில்வைத்து
விளக்கவே பின்பொருக்கால் கன்றூதூ
ஐயப்பா காந்தமது சாப்போலிற்கும்
ஆ ஆ ஆ காந்தமது அருமைதானே. (௮)

அருமையென்ற காந்தத்தைக் குகையில்வைத்து
அப்பனே மூன்றுதிரம் அழுகவூதிற
பெருமையென்ற காந்தமது சத்தாய்ப்போகும்
பேசாது ஆதமொரு பலத்தைத்தாக்கி
கருமையென்ற காந்தமது சோதித்தேறக்
கருவனையில் வீரமுடன் சாரகூடி
யுருமையென்ற சாரமது பழச்சாற்றாலாட்டி
புலர்த்தவேயப் பணம்போலே வில்லைசெய்தே. (௯)

வில்லைசெய் மருந்தெல்லாம் சமனுக்கொண்டு
மீறியதோர் காந்தமது உருகும்போது
சொல்லுவேன் சத்திற்குச் சமனுக்காக்கு
அடியாக வொவ்வொன்றாய் கொடுக்கவாக்கும்
அல்லவே சமனைத் தாக்கிப்பின்பு
அப்பனே ஓடுகொண்டு மூடிக்கொண்டு
வல்லதொரு குகையழுக கன்றூதூ
மகத்தான காந்தமது வங்கந்தானே. (௰)

தாமென்ற காந்தமது சயமாகச்
சாஸ்திர மெல்லாம் படித்தா ருமையென்றே
நாமென்ற ஆணுவத்தால் வெளியிற்போட்டேன்
காட்டாதே கள்ளரென்ற பிள்ளைக்கெல்லாம்
வாமென்ற சயத்தைப் பதனம்பண்ணு
வண்மையாய்த் தேவியுட நாதங்கேளு
வேமென்ற அயப்பொடிதான் பலந்தானஞ்சு
வெள்ளையொடு தாளகமுஞ் சூதங்கூட்டே.

கூட்டியே சாரமொடு காரந்தன்னைக்
குழியாக வதக்கியொரு பலந்தான்பாரு
மூட்டுவாய்ப் பூசிது கழஞ்சியொன்று
முந்தியதோர் வெண்கருவு நீராலாட்டி
மாட்டுவா யிருசாமம் அரைத்தபின்பு
வளமாக வில்லைசெய்து வெயிலிற்போட்டு
காட்டுவா யுலர்ந்தபின்பு மூசைக்குள்ளே
சயமாக வைத்ததனைக் குகைவாய்மூடே. (௰௨)

மூடப்பா வோடுகொண்டு சீலைசெய்து
முன்போலேபுடமிட்டு வெண்கலமாயிருக்கும்
தேடப்பா முன்போலே சோதித்தேது
செகமெல்லா மிரும்பினுட சயங்காணு
ஆடப்பா விதனுட்டுச் சித்தாட்டு
ஆ ஆ ஆ காயமதில் கூடிற்றானல்
வீடப்பா பிலத்ததடா பிறவியேது
மிதமிஞ்ச மென்றுசித்தர் மறைத்திட்டாரே. (௰௩)

மறைத்திட்டா ரயத்திறனுடு காந்தந்தன்னை
மக்களே யயமிருந்தால் தட்டுமென்று
குறைத்திட்டா ரறுசுவையுங் குறைந்துமுன்பே
கொள்வதற்கு முதல்கற்ப மென்றுகூறுர்
நிறைத்திட்டே னுலகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போக
நிலையான ஆறுவரையு நடி சொன்னேன்
முறைத்திட்டத் தப்பாமல் தப்பேது
முந்தவே யயக்காந்த மொழிந்திட்டேனே. (௰௪)

மொழிந்தவொரு அயக்காந்தம் பலந்தானொன்று
முத்தமிழ்சேர் புலத்தியனே வளையொன்றுக்குத்
தெளிந்தவொரு தங்கமது பலந்தானரண்டு
சேரவே மூன்றுமொன்று புடமிட்டு
கொளுத்தவொரு கல்வத்தில் பொடியாய்ச்செய்து
கூட்டப்பா கண்டிகைக்குச் சவ்வீரந்தை
வளித்தவொரு ரசமதிலே பணியிற்போட்டு
மாட்டடா தன்னைவிடை சூதந்தானே. (௰௫)

சூதமுறை வாலைதன்னை நான்மூன்றிற்றுன்
சுருக்காக நித்தியமொரு சாமமாட்டி
நாதமுறை முலைப்பாலி லாட்டிநிட்டு
ராப்பனியிற் போட்டுவிடு மூன்றுநாளாய்
வாதமுமோ வேதைதயிடும் வாதிக்கல்லோ
வயித்தியத்தில் வாலைசமார்க்கந் சொன்னேன்
வேதையிடு லோடாது ஆகியாதே
வேதைக்குக் குருவேறே விளம்பக்கேளே. (௰௬)

விளம்புவேன் வாலைசக் கண்டிகைக்குமொட்டி
மீறியதோர் செந்தயிடு சீலைபத்தொன்று
வளம்பெறவே பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டி
வாசமா யிரண்டுநா ளரைத்தபின்பு
உளம்பிலக்கக் குப்பியிலே புலர்ந்தியிட்டு
உத்தமனே வாலுகையில் நிலையூட்டு
தளம்பெறவே மூன்றுநாள் முத்தியிட்டு
தப்பாது தளமுமது செந்தூரமாமே. (௰௭)

செந்தூரஞ் செகப்பென்ன முருக்கம்பூவோ
தேகத்துக் கழிவேது வயிரவனைப்பூசி
செந்தூர மெடுத்தடக்கிச் சிவனைப்பூசி
தேவியொடு கணபதிக்குப் பூசைபண்ணி,
செந்தூரந் தின்பதற்கு நீட்சைக்குள்ளே
செயமாகக் கிரகலைக்கிளமுந் சொன்னேன்
செந்தூரக் குன்றியிடை மூதண்டத்தின்
திரமான லேகியத்திற் பொதிந்துதின்னே. (௰௮)

மின்னவே லேகியந்தான் முன்பேசெய்வாய்
  மிட்சையிரு நாற்றன்னே திடமாய்ச்சொன்னேன்
மன்னவே லேகியத்தை யாருஞ்சொல்வார்
  வளமாகக் காசிடைலேகியத்திற் கொள்ளு
உன்னிவே மண்டலங்கொள் வயதாண்டு
  உத்தமனே நோய்களென்ற தெல்லாம்போகும்
அன்னமொடு பால்நெய் பத்தியந்தான்
  அப்பனே மற்றொன்று மாகாவாறே. (௧௯)

ஆகாது மெய்ச்சொன்னே னேதேதென்று
  லயமிருத்தத் தட்டுதற்குப் பத்தியமேவேணும்
வாகான செந்தூரம் நோய்கொண்டோர்க்கு
  வளமான வறுபான மறிந்தூட்டித்
தாகான மண்டலமே குன்றிவீதம்
  சாதித்தால் நோயெல்லாம் தவருண்டேபோம்
பாகான பத்தியங்கள் காக்கவேண்டாம்
  பத்தியமாய்ப் புளியிலையும் புளிபுந்தானே. (௨௰)

தானென்ற செண்டுமிட்டு கொண்டாற்கேளு
  தவறாது சகலவியாதிகளுந் தீரும்
வானென்ற வுடம்பெடுத்தால் சாகாக்கல்வி
  உத்தமனே விளக்கல்லோ தலைசெந்தூரம்
மானென்ற பெண்கள் வலைக்குள்ளே சிக்கி
  மான்வதற்கோ செந்தூர வைப்பைச்சொன்னேன்
தானென்ற பேச்சப்பேசி தன்னைக்காணுஞ்
  சாதனமாய் லட்சியத்தின் குறியைப்பாரே. (௨௧)

பாரப்பா வாசியினால் போகமாகும்
  பரிவாக தீட்சையினால் சித்தியாகும்
சாரப்பா சாபமெல்லாம் நிவிர்த்தியாகும்
  சரபத்தில் முதலைப்பா மயக்காத்தும் கொள்ளு
சேரப்பா சித்திபெற்ற தேதிறுலே
  செந்தூர மயத்தாலே தெளிந்துகாணும்
போப்பா கேட்டிடனே யெமதூதர்கள்
  பேசாதே போவார்கள் பின்பாராதே. (௨௨)

பாராதே சித்தாந்த மொன்றுமில்லை
  பஞ்சகர்த்தாள் சடலமது வெருமட்டுந்
சேராதே யென்றுசொல்லும் வேதாந்தத்தை
  தெளிந்தறிய மாட்டார்கள் சைவமாடு
கூடாதே பூரணமென்ற தெய்வக்
  கோலிவுக்குட் சுயம்புவல்லாது பாதாரத்தை
சேராதே யிருப்பதென்ன வென்றுசொல்லி
  செப்புகிறேன் சித்தாந்தம் தெளியமாடே. (௨௩)

தெளிவான மனத்தோர்க்கு வாதஞ்சொன்னேன்
  திடமற்ற மூடருக்குத் திடமுஞ்சொன்னேன்
தெளிவான பேர்க்குவயித்தியமுஞ் சொன்னேன்
  செய்முறையிற் சுற்பகெதி கூடவேண்டி
தெளிவான மானவர்க்கு ஞானஞ்சொன்னேன்
  சித்தியுடன் முத்திபெற யோகஞ்சொன்னேன்
தெளிவான மனதோர்க்கு மவுனஞ்சொன்னேன்
  தீட்சையொடு பூசைவிதி செப்பினேனே. (௨௪)

செப்பினேன் வாதத்தி லட்சங்காப்பு
  திரமான வயித்தியத்தில் ரெண்டுலட்சம்
செப்பினேன் வாதத்தி லாயிரந்தான்
  தெளிவாக விருகாண்டந் திரமாய்த்தேர்ந்து
செப்பினேன் குத்திரங்கா ளிருநூறப்பா
  தீட்சைவிதி யிருநூறுந் தெளிவாய்ச்சொன்னேன்
செப்பினேன் ஞானமா யுசாந்தான்தேர்ந்து
  தெளிவாக ஒருநூற்றில் திறந்திட்டேனே. (௨௫)

திறந்திட்டேன் வயித்தியத்தில் குழுக்கிலட்சம்
  செப்பினே னதிற்பாதி யதனைத்தேர்ந்து
திறந்திட்டேன் வாதத்திற் குஸ்திரம்போல்
  தெளிவாக வயித்தியத்தில் குஸ்திரமேசட்டி
திறந்திட்டேனிவ்வண்ண முந்நூறுந்தான்
  சிறபிள்ளைக் காகுலும் வயித்தியந்தான்
திறந்திட்டேன் பூரணகுஸ் திரந்தானப்பா
  செய்யிலிருபத்தோ யிரத்து அறுநூறே. (௨௬)

நாறுன விருபத்தா றுன்றுனது
ஞாசரவே அறுபத்து நாலுகாண்டம்
வீறுனவிதைக் குறுக்கிச் சூஸ்திரம்போலப்பா
வெட்டவெளி பூரணத்து சூஸ்திரத்தைச்சொன்னேன்
கூறுனை யிருநூற்றுக் குள்ளேசேர்ந்து
கொட்டினேன் சரிதையொடு கிரிகையோடும்
பேறுனை யோகமொடு ஞானத்தோடும்
பிலத்த சவாசத்தனிலே பேணிக்காணே. (௨௭)

காணப்பா விட்டகுறை மார்க்கத்தோர்க்கு
கைவிட்ட சூஸ்திரமாய் வெளியிறபோட்டேன்
தோணப்பா கற்பத்திற் பத்துநூறுக்
கடியாகக் குவிக்கிவிதை நாறுய்ச்சொன்னேன்
பேணப்பா கற்பநூலிருநூறுஞ் சொன்னேன்
பிலத்ததொரு மாந்திரிகம் நூறுஞ்சொன்னேன்
பூணப்பா யந்திரதந்திரம வேந்திரசாலம்
பூட்டினே னுகிரந்தான் புகழ்ந்தபாரே. (௨௮)

பாரப்பா அடிகொடுத்து கற்பங்கொண்டு
பரிவாக வுண்டுவருங் காலந்தன்னில்
சாரப்பா நாதமொடு பித்தத்தாலே
தனித்துநிலேற் பனத்தாலே தாறுமாறாய்
சூரப்பா பாராமல் கற்பங்கொண்டு
சுழன்றுநீ யலையாதே நோய்கள்வருநேரம்
காரப்பா செந்தூர மினங்கள்தோறுங்
கட்டாய்ச் செந்தூரித்துக் கடக்கவையே. (௨௯)

வையப்பா கற்பங்கள் கொள்ளுமுன்பே
வகையான லேகியங்கள் சூரணங்கள்
செய்யப்பா கிருதமொடு தயிலமோடு
செய்துகொண்டு திண்டிடப்பா கருமத்தோடு
பொய்யப்பா வுரைப்பதென்ன புத்திசொன்னேன்
புலஸ்தியனே விதுக்குரைத்த வயித்தியத்தான்
மெய்யப்பா வெகுபேர்க்கு மெய்யேயாகும்
விழுலென்றுற் பொய்யாகும் விளம்பக்கேளே. (௩௰)

கற்பூரசலாசத்து.

கேளப்பா கற்பூர சலாசத்துத்தான்
கெடியாகப் பலமொன்று பொரிகாரத்தான்
நாளப்பா பலமொன்று சேர்த்துக்கூட்டி
நலமான பருத்திநீறு அத்திவேர்த்தோல்
நீளப்பா பாக்காகக் கியாயஞ்செய்து
நிசமாக விட்டாட்டு ஒருநாள்மட்டு
மாளப்பா அஞ்சொருவிற் புடத்தைப்போடு
ஆவியெழு கல்லத்தி லாட்டத்தானே. (௩௧)

ஆட்டத்து ளாகுமடா வெண்கருவைவிட்டு
அரைத்துவில்லை செய்யாமலி யுலர்த்திக்கொண்டு
மாட்டவே அஞ்சொருவிற் புடத்தைப்போட்டு
வாகாக அரைத்து அஞ்சுதிராமமானல்
காட்டவே வெண்பொடியாம் பதனம்பண்ணு
நலமான பெருவியாதி மகோதரங்கள்
ஊட்டவேநீர் செரிப்புக் கல்லடைப்பு
ஓடுமப்பா வெடியுப்புச் சுன்னநீரே. (௩௨)

வெடியுப்புப் பலம்பத்துப் பூநீறுபத்து
வேகமடா பழச்சாற்றிற் சாமமாட்டி
அடியிருப்புக் கரண்டியிலே வழித்துவைத்து
அப்பனே கொதிக்கவைக்கத் திண்ணமாகும்
கொடியதப்பா பிங்காளில் நீராகும்
கூறினேன் வயித்தியத்தி லுப்புநீரே
அடியப்பா சலாசத்துத் தனக்குமுன்னே
தோயப்பா அதைத்தன்னைப் புடத்திற்போடே. (௩௩)

போடப்பா வதுவல்லோ வழுத்துவாங்கும்
பொறிவந்து கற்பங்கள் கொள்ளும்போது
நாடப்பா தசவாய்வு பேதங்கொண்டு
நச்சாம்பல் கொடியுதிரம் பெருத்துக்காலுங்
கூடப்பா விதுக்கல்லோ காரச்சுன்னங்
கொட்டினேன் சத்தோடே கூட்டிக்கொண்டு
சாடப்பா உன்னையிலே சத்துக்காரந்
தடையறவே புலிபோலே தாக்கும்பாரே. (௩௪)

அப்பிரசத்து.

தாக்கிடவே அப்பிரகச் சத்துசொல்வேன்
 சாதிப்பே யப்பிரகம் நவநீதத்தான்
வாக்கிடவே பலமொன்று வெடியுப்போடு
 வளமான வெண்காரஞ் சாரம்வெள்ளை
தாக்கிடவே தாளகமுங் கெவுரிகுதஞ்
 சங்குமுடி தாரமுறு தாரசிங்கு
தேங்கிடவே பூரக முலர்ந்ததப்பா
 சேர்த்திடுவாய் வகைக்குமொரு கழஞ்சிதானே. (௧௫)

கழஞ்சியடா பூநீறு பதினொன்றாகக்
 கட்டிமடா நவநீதத்தோடுங் கூட்டி
வழஞ்சியதை கலவத்தில் வெண்கருநீராலே
 மாட்டிடுவா யிருசாமம் வில்லைசெய்து
குழந்தவிட வச்சிரகுகைக் குள்ளேவைத்துக்
 கூறுகச் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
தழந்தடா அஞ்சதிர யிளப்பாரு
 தாக்குலையி லூதிடவே சத்துமாமே. (௧௬)

சத்தடா சோதித்தால் மணியாந்தன்னைச்
 சதிராகச் சோதிக்க மருந்துகொண்டு
ஒத்தாஞ்சத் திடைக்குச் சோதித்தேபாரு
 உத்தமனே சரிகைவெள்ளி போலேசயம்
பெத்துதடா குத்துதைப் பதைக்கையிலேகொல்லும்
 பெரியோர்கள் நவநீத சத்துவிள்ளார
சித்திவரும் கற்பத்துக் குறுதிமெத்த
 சேரப்பா புடத்தங்கஞ் செலுத்தியாட்டே. (௧௭)

ஆட்டிடுவா யப்பிரக சத்துத்தானே
 அப்பனே பலமொன்று உருகும்போது
மூட்டிடுவாய்த் தங்கமொரு பலந்தானப்பா
 மூசையிலே ரெண்டுமொன்றா யுருக்கிவாங்கி
போட்டிடுவாய்க் கலவத்திற் பொடிக்கத்தானாம்
 புகழாகக் கண்டிடைக்கு வீரம்போடு
காட்டிடுவாய்த் தங்கவிடை சூதம்வாரு
 கைமுறையாய் மூலைப்பாலி லரைத்துப்போடே. (௧௮)

போடப்பா நாளொன்றுக் கொருசாமந்தான்
 புகழாக மூன்றுநாள் பனியிற்போடு
ஆடப்பா கருளட்டை போலேசூத
 மாகுமடா கெந்தகந்தான் வெட்டிப்பிட்டு
தேடப்பா பத்திலொன்று சீனியுமிட்டு
 தீர்க்கமாய்ப் பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டி
கூடப்பா ரெண்டநா ளரைத்தபின்பு
 சுகமாகப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றே. (௧௯)

ஏற்றியே வாலுகையி லெரிப்பாயப்பா
 என்சொல்வேன் மூன்றுநாள் சென்றபின்பு
ஆற்றியே குப்பிக்குள் சலாகையிட்டு
 அடியிலே கண்டிப்பா சகாரத்தாலே
வாற்றியே செந்தூரம் பவளவர்ணம்
 வாச்சுதடா காயசித்தி வசமாய்ப்போச்சு
தேற்றியே விடுவென்று தேகந்தன்னைச்
 சித்திபண்ணு முத்திபண்ணுந் திறத்தைக்காணேன். (௨௰)

திறமான அப்பிரக செந்தூரந்தான்
 செய்வதென்ன உறுதியென்றால் கற்பத்தாலே
திறம்பெற்ற தோதங்கள் சயங்கள்மேகம்
 நிலைகெட்ட கண்மயக்கம் மையூல்தாகம்
குறமான குட்டங்கள் சாத்தியமாம்ரோகம்
 குன்மங்கள் மூகரோகம் மூலரோகம்
மறவான பித்தஞ் சிலேஷ்பனத்தால்
 அளவற்ற நோயெல்லா மகன்றுபோமே. (௨௧)

அகன்றுபோ மப்பிரகசத் தென்றுசொன்னால்
 அப்பனே கற்பத்தை யுறுதிபண்ணு
விகண்டமே வாராது விதமெல்லாம்போம்
 வேணபடி கற்பத்தைத் தின்னுதின்னு
அகண்டமெல்லாம் கியாசக மலைக்கவேண்டாம்
 அப்பனே வழலைதள்ளிக் கைக்காய்கொண்டு
இகம்பெறவே மூலிகற்பங் கொள்ளும்போது
 இனியில்லை நோய்களெல்லா மெதிர்க்கும்பாரே. (௨௨)

எதுத்தவரும் நோய்களெல்லாம் அறுத்துவெட்டு
மிகத்தவிட்டுப் பரத்துக்குள் ளாகபண்ணும்
மதிக்கவருங் கற்பமெல்லாம் வுளமாயேற்று
மனம்பிணையை யறிவோடே வளர்க்கவேயுறத்
துறப்பதற்கு நாதவொளி காதிற்கேட்குஞ்
சொற்பெரிய குண்டலிக் குணத்திமிருங்
கதிர்க்குளித்து அப்பிரக சத்துத்தங்கங்
கண்டாயோ செந்தூர மாலையாலே. (௪௩)

நிமிளை.

ஆகாகா நிமிளைசத்தைக் கேளுகேளு
அப்பனே பொன்னிமிளை பலந்தானென்று
பாகான ரோமமது பலந்தானென்று
பழச்சாற்றி லூறவைத்து மூன்றுநாள்தான்
வாகாகக் கழுவியதின் மேலேசுத்தி
வைத்தனே அரிதாரம் வங்கம்ரெண்டு
சாகவே பொன்னிமிளை மேற்பொதிந்துபின்பு
சாத்தடா ரோமத்தைச் சார்த்துவேனே. (௪௪)

கேளப்பா குகைக்குள்ளே அரைப்பலம்பூரகங்
கெடியாக வைத்ததின்மேல் மயூரத்தினிற்கும்
வேளப்பா அரைப்பலந்தான் பரத்திவைத்து
வெண்காரம் அதின்மேல் கால்பலந்தான்வைத்து
வாளப்பா பொன்னிமிளைக் கசம்வைத்து
மாட்டடா வதின்மேல்கால் பலந்தான்காரம்
காளப்பா வதின்மேல் அரைப்பலமயூரம்
நன்றாக வதின்மேலே பரத்திடுபூரே. (௪௫)

பூரமது கழஞ்சியொன்று மேலேதூவிப்
பூரக மரைப்பலந்தான் அதின்மேல்வைத்து
வேறாகக் குகைவாயி லேமூடி
விரியாமல் மண்சீலை யந்தசெய்து
தானாக வுலையில்வைத்து ஊது ஊது
சாந்தமாம் பொன்னிமிளைச் சத்துமாகும்
வானவர்கள் போற்றுமிந்த நிமிளைசத்து
வளமான வெண்கலம்போல் தகரும்பாரே. (௪௬)

பாரப்பா நிமிளைசத்து சோதித்தேயின்
பரிவான பொன்னிறமா யிமையாகும்
ஆரப்பா நிமிளைசத்து ஆருஞ்சொல்லார்
அப்பனே வயித்தியத்துக் குறுதியாகுந்
சேரப்பா கற்பத்தால் வந்தநோயும்
திருடா நோய்களெல்லாம் படுதாவென்றால்
பேரப்பா பருப்பதம்போல் பஞ்சுவைத்து
மிளகதுபோல் தீயைவைத்த கதைபோலாமே. (௪௭)

நிமிளைச்செந்தூரம்.

போமென்ற நிமிளைசத்துப் பலந்தானென்று
பூட்டடா மூசையிலே யுருகும்போது
ஆமென்ற சருகம் பலந்தானென்று
அப்பனே தங்கமது பலந்தானென்று
சாமென்றேன் தங்கமொடு வங்கம்ரெண்டு
சாதகமாய்க் கலந்திற் பொடிக்கத்துளாம்
வேமென்றேன் வீரமது பலந்தானது
மேலான மூசைப்பாலே விட்டுஆட்டே. (௪௮)

ஆட்டையிலே சோதிமலம் வெள்ளைகேளு
அப்பனே கால்பலந்தான் கூடப்போட்டு
மூட்டையிலே வாலைரசம் சவ்வுப்போலாம்
முறையான சூதம்ரெண்டு பலமேவாரு
மாட்டையிலே மூன்றுநாள் பனியிற்போடு
மறுபடியுங் கெந்தகந்தான் பலமீராறு
கூட்டையிலே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டிக்
கொடியசீலைக் காறபலமுங் கூடப்போடே. (௪௯)

போட்டிடுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிற்றானே
பொடிசெய்வாய் பின்பெடுத்துக் குப்பிக்கேற்றி
காட்டிடுவாய் வாலுகையில் மூன்றுநாள்தான்
நலமாக முத்தீயும் நன்றாய்விட்டு
மூட்டிடுவாய் சலாகைகொண்டு சோதித்தப்பார்
முனையிலே காகரக்கும் பதந்தானப்பா
கூட்டிடுவாய் குப்பிதன்னை யுடைத்தவர்க்கு
குப்பியிலைப் புறநிமிளை சுறுக்குந்தானே. (௫௰)

சுறுக்கான செந்தூரம் திமிரைபார்க்க
சொல்லக்கேள் ஒருபோது குன்றியுண்ணக்
கறுப்பான ஆவின்பால் தன்னிற்கொள்ளக்
கண்விழித்து மூடுமுன்னே பிணறும்போகும்
வெறுத்தான சடலத்தைக் காணப்பா
மெய்புளிச்சல் பொறுத்தளிச்சல் சதைக்குள்தோஷம்
முறுக்கான விஷக்கடிகள் விடத்திற்குஷ்டம்
முகவாத மேகமெய்ற தெல்லாம்போமே. (௩௧)

போமடா வாதத்தில் வந்ததோஷம்
போகுமடா பித்தத்தால் வந்ததோஷம்
மாமடா சிலேஷ்டபனத்தால் வந்ததோஷம்
மல்லாத்தான் திமிரைசத்தைக் கண்டபோதே
காமடா உனக்கெதிரோ வென்றுகோய்கள்
நாட்டிலே வெளியிட்டுஞ் சேரப்போறல்
காமடா திமிரையங்கே கண்ணுற்பார்த்தால்
கட்டோடே கடம்புக்குள் கதியில்லாதே. (௩௨)

இல்லாதே யிருக்குமென்றி கற்பம்கொண்டா
விலட்சியத்தி லறிவோடே வாசிபார்த்து
வல்லமையாய் சாதிக்கும் போகசித்தி
வளமான குளிகைமுதல் மந்திரதீட்சை
நல்லதொரு பூசைவிதி யறோர்தலையியம்
நலமான வாதமொடு பிலக்கக்கண்டு
செல்லுவாய்ப்பின்பக்கே சித்தரோடே
சேரலாம் பகைகொள்வார் இறந்தைப்பாரே. (௩௩)

திறமான வயித்தியத்தைச் சொன்னேனப்பா
திறங்கெட்ட லோகர்க்கோ செப்பினேன்கே
ஒருவாத ரசவாதத்தின் வழுத்திப்பின்னே
உத்தமனே பிசாரி சாக்குச்சேர்த்தால்
திறவிக்கும் வயித்தியந்தான் வாதிக்காகும்
நேரான காலசித்தி நிசமதாகும்
விருதடா பேரியேலோகத் தோர்கள்
வேரோடே வயித்தியமெல்லாம் வருமென்பாரே. (௩௪)

தாளகநீறு.

பாரப்பா புலத்தியனே அய்யாகேளு
பாக்கான தாளகத்தி னீறுசொல்வேன்
சேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தானொன்று
திறமான கல்சுண்ணத் தூள்ளேவைத்து
சாரப்பா அமரிபடி விட்டுரீற்றுத்
தாளகந்தான் சுத்தியதா மிரண்டுபத்தில்
வேரப்ப பழச்சாறு படிதானூட்டு
வெள்ளைசசி மூலைப்பால்தான் படிகானூட்டே. (௩௫)

ஊட்டியபின் அரிதாரம் போலமுட்டிச்சா
ராத்திலே யரைத்திவா மிரண்டுசாமம்
ஆட்டியபின் வில்லிசெய்து ரவியிற்போடு
அப்பனே மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு
கூட்டியதோர் செருப்புக்கால் படியின்சாறு
கொட்டுவாய் குகைக்குள்ளே புரசஞ்சாம்பல்
நாட்டியே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
நயமாக விரண்டெருவிற் புடத்தைபோடே. (௩௬)

சூதபற்பம்.

புடம்போட்டத் தாளகந்தான் வெளுத்தநீறும்
பேசாதே தாளகத்தின் வெள்ளை தன்னைத்
திடம்பெறவே சிமிழுக்குள் பதனம்பண்ணு
செப்பக்கேள் சூதபற்பந் திறமாய்ச்சொல்வேன்
அடம்பிலையும் கடம்பிலையும் சிறுபுட்சாறு
அப்பனே வகைக்கு மொருபடிச்சாறுக்குள்
விடமிட்டு வார்த்திடவே காக்கைதச்சாறு
விளங்கவே படியொன்று அதிலுள்வாரே. (௩௭)

வார்த்திடுவாய் முன்செய்யும் வழலைகேளு
வரான காட்டீன்னிச் சிறுக்குச்சாறு
சேர்த்திடுவாய் வாத்திலையின் சிறுக்குச்சாறு
சேரவே பன்னுவகோல் மூலிச்சாறு
வார்த்திடுவாய் வகைக்குமொரு படிசாறுக
வசித்தல்லோ சூதமொரு பலந்தனக்குத்தான்

பார்த்திடுவாய் சாந்தாத்தின் பின்னத்துள்ளே
 பதையமச் சாகுமடா சுறுக்குத்தாக்கே. (௫௮)

சுறுக்கிட்ட நின்பெடுத்துச் சூதந்தன்னைத்
 தாடியாக கலைந்து பிட்டுக்கொண்டு
வெறுத்திட்ட முன்சாற்று லரைப்பாயப்பா
 மெழுகுபோ லாகிவரும் வில்லைசெய்வாய்
உருகிட்டூரவிபிலே காயப்போடு
 உத்தமனே குகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
வெறுக்கிட்ட சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 வெளியிலே பரைபூசை விளம்பச்செய்யே. (௫௯)

செய்யவே தேவியங்கே வார்த்தைசொல்வாள்
 திடமான சூதபற்பம் வாசுதென்பாள்
பையவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு
 பாங்காக ரசவெள்ளை ரசகற்பூரம்
மெய்யப்பா கற்பத்தால் கூட்டமீதில்
 விரைகோல் குறைநோவு கன்றிதானுல்
மையவே சூதபற்பங் குன்றிதானும்
 மகத்தான தாளகத்தின் பற்பங்கூட்டே. (௬௦)

கூட்டிடுவாய் குன்றியிடை யிரண்டுகூட்டிக்
 கொள்ளுவாய் நாழுண்டின் வேப்பம்பட்டை
நீட்டுவாய் பலமதுநா வெள்ளாட்டுச்சம்
 நிசமாக அஞ்சபத்து பலமேசேர்த்துக்
காட்டுவாய்ப் பூத்தயிலம் வடித்துவாங்கி
 கருவான வீழிவேர்ச் சூரணமேசெய்து
மாட்டுவாய் செருப்புக் கால்தனிசாற்றாக
 வாங்குவதும் படிநாலு மதனில்வாரே. (௬௧)

வாரப்பா பனைவெல்லம் பலந்தான்பத்து
 மருவியே கரைத்திடுவா யடுப்பிலேற்றிச்
சேரப்பா கமலத்தியாக மூட்டு
 செப்பினேனோர் வேம்பினுட தயிலந்தன்னைக்
கோரப்பா படியொன்று கூட்டிவிட்டு

 கொட்டவே வீழிசூரணத்தி னேடு
சாரப்பா படியரைதான் புங்கம்பூவுஞ்
 சனிச்சூரணத்தோ டரைப்படிதான் போடே. (௬௨)

போடப்பா மிளகுக்கு துமகாயம்
 புத்தேசு தெட்டிவேரி இரும்புவேலம்
ஆடக்கேள் சீரகமு மதுரமோடு
 அப்பனே வகைபெய்ன்று அழுஞ்சிபொன்று
சாடக்கேள் வால்மிளகு பலம்தானு
 காட்டடா பறங்கிபுட்ட பட்டைபலம்தானுந்
கூடக்கே ளிவையப்பாய் சூரணமேசெய்து
 சூரணமெல்லா மொன்றாய் கூட்டிடவே. (௬௩)

வைத்துபின்பு காசொன்றப் பலந்தானுங்க
 மருவிவிடு செங்கொட்டைப் பலமிரண்டு
வைத்தபின்பு சூரணத்தைப் பிசைந்துகொண்டு
 நலமான பாகுசெய்து வருமந்நோம்
பொய்த்ததல்ல சூரணத்தை யதிலேபோட்டு
 பூணவே தேனுமொரு படிதான்வாரு
மெய்த்திடவே ஆவினெய் படிதான்வாரு
 மெழுகுபதம் ஆம்போதே வழித்துவாங்கே. (௬௪)

வழித்துவைத்து மீண்டாலுங் குன்றிதான்
 வாகாகத் திடமொன்றுக் கிருநேரந்தான்
கழிப்பாக லேகியத்தைக் கழஞ்சிவீதம்
 கர்த்தாவை மனதுக்குள் தியானம்பண்ணி
மொழிந்திடவே முன்சொன்ன பற்பங்கூட்டி
 உண்ணவே மண்டலந்தான் புளியாகாது
கழிப்பான புகையிலையும் வழுதலங்காய்விட்டு
 தகையாகப் பாலுப்பைப் சத்தைக்கூட்டே (௬௫)

கூட்டவே பதினெட்டு குஷ்டமெல்லாக்
 குடிப்போகு மென்றுசொல்லிச் சட்டைதானுந்
தாட்டோடு சாரா பத்தியந்தான்தப்பில்
 சாற்றுமடா தாளகமூ சூதபற்பம்

வீட்டோடே யிருந்தபின்பு பத்தியங்காத்தல்
 வெகுநாளுக்காய் கேட்குமடா ருதபற்பம்
பாட்டோடு நன்பம்விட்டு நயாசிக்கிப்
 பரிசினத்தின் வேதையைப்போல் தேகமாமே. (௬௬)

அண்டச்சுத்தி.

ஆமப்பா அண்டோடு பலந்தானென்று
 அப்பனே ருதமொடு காரசாரந்
தாமப்பா வெவுரிவெள்ளை பரிதாரந்தான்
 சாதகமாய் மிருதார சிங்கியோடு
போமப்பா வகையொன்று கழஞ்சிரெண்டு
 புதிதான கலவத்தி லரைநிக்கக்கேளு
காமப்பா வெண்கருநீர் விட்டு ஆட்டி
 கலமாகச் சாமம்ரெண்டு விள்ளைகட்டே. (௬௭)

கட்டியபின் ரவியிலே மூன்றுநாள்தான்
 காய்ந்தபின்பு குகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
ஓட்டியபின் சீலைசெய்து உலர்த்திடுவ
 உத்தமனே வொருமணியாய் நிற்குமப்பா
வெட்டினியா மண்டோடு வெண்கலம்போலாகும்
 வெள்ளார்க ரூபசரித்துக் காதியப்பா
அட்டியில்லை யண்டசத்தைச் சோதித்தேதான்
 அப்பனே ஏயந்தான் பலந்தான் றூக்கே (௬௮)

றூக்கப்பா சமருகத் தங்கத்தன்னைத்
 தடியாக விரண்டுமொன்று புருகும்போது
தாக்கப்பா ருதமொரு பலத்தைவாரு
 தப்பினையச் சற்றிடுக மிழுங்கும்வாறும்
போக்கப்பா நாகமொரு பலத்தைப்போடு
 போட்டபின்பு வீரமொரு பலந்தான்போடு
வாக்கப்பா லிங்கமொரு பலந்தான்போடு
 மருவிநின்று உருகுமடா களங்கமாச்சே. (௬௯)

ஆச்சப்பா களங்குக்கைக் கலவத்திட்டு
 அடங்காத கெந்தகந்தான் செட்டிப்பிட்டு
வாச்சப்பா பத்தியொன்று சீலையுமிட்டு

 வாகாகக் கற்றுறைப் பாவிவிட்டு
வீசப்பா நாளொன்று பொற்றலையின்சாற்றால்
 விளக்கவே ரெண்டொ ரைணபின்பு
பாச்சப்பா வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
 பாங்காக மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பே. (௭௰)

காய்ந்தபின்பு குப்பையிலே செழுத்திக்கொண்டு
 கருங்கனைபெற வேணுமென்றே வாதுகைக்கெக்கிரம்
வாய்ந்ததோர் முந்திரு மூட்டிமூட்டு
 வளமாக நாலாநாள் குப்பிவாங்கு
சாய்ந்ததொரு அருணனைப்போற் செந்தூரந்தான்
 சாதிக்கு மெதிராளி யெதிர்க்கமாட்டான்
ஆய்ந்ததொரு அண்டத்தின் வங்காக
 மடர்கழந்தி ருதகெந்தி பருளைப்பாரே. (௭௧)

அருளான கற்பங்கள் கொள்ளும்போது
 அடங்காத நாகமொடு கிரிக்கம்
மருளான மயக்கமொடு கண்ணிமையல்
 வாதத்திறு லெழுந்த பிணிரோகம்
கருளான மந்தார காசமொடு
 சுவாச காசத்துடனே சன்னியில்தோஷம்
கருவான சுப்பத்தால் கலந்தநோய்கள்
 கண்காணுந் தோனுமப்பா கண்டபாரே. (௭௨)

கற்பரோகத்துக்கு லேகியம்.

கண்டுகொள்ளு மண்டலத்தில் செந்தூரந்தான்
 கலக்குமடா நாடியெல்லா மிறுகுந்தேக
மொன்றுவிடு குன்றிமிடைப் பனைவெல்லத்தில்
 உத்தமனே இருபோது கொண்டாற்போது
மண்டுகின்ற சுயரோக மிருத்தானுல்
 வகையொன்று சொல்லக்கே ளாடாதோடை
மின்செங்கு தூதுவளை முருங்குமுல்லை
 இளந்தளிர் கண்டங்கத் திரியமென்னே. (௭௩)

என்னவே முசினைதான் வகையொன்றுக்கு
 இடித்ததொரு சாறப்பா பதினீந்தான்.

சொன்னசொன்ன மூலியுட சாற்றையெல்லாம்
தோணவே பனைவெல்லம் பலமுமொன்று
அன்னவே மடிப்பில்வைத்துக் காயும்போது
அரத்தையொடு திரிகடுகு திப்பலிதி
மின்னவே சற்கண்டு வசம்பினோடு
விளங்கவே வகையொன்று பலந்தான்கொண்டே. (எச)

பலமான தொருபலந்தான் கெந்தியுங்கூட்டிப்
பாங்காக மருந்தையெல்லாம் தூளித்து
செலமான பாகெல்லாம் பாகுசேரில்
திடமான தூளைத்தூய் பதிலேபாச்ச
பிலமான தேனதிலே படிதான்வாரு
பேசாதே ஆவின்நெய் படிதான்வாரு
குலமான லேகியமாய் வழித்துவைத்து
கூசாதே மிளகளவு பதனம்பண்ணே. (எரு)

பதனமாய் வைத்திருப்பாய் லேகியத்தைப்
பாங்கான கழஞ்சிடை யெடுத்துக்கொண்டு
சுதனமா மண்டலத்தின் செந்தூரத்தை
கூடக்காக் குன்றிவிடை யொருபோதுண்ண
விதனமெல்லா மொழிந்துதடா சூலரோகங்கள்
வேரோடே அறுந்துதடா உபாசத்தின்வேகம்
மதனவாமே காமாக் கிந்துகட்டும்
மங்கையரைத் தோய்ந்தாலும் வாராதென்னே. (எசு)

வாராது இருஞ்சன அப்பிரகத்தன்னை
வாய்ப்பாக நவநீத மாகச்செய்து
போராது பலமொன்று வாங்கிக்கொண்டு
பிலத்த வெடியுப்புடனே காரசாரம்
சாராது சீனமொடு குடன்கூட்டித்
தயவான கல்லுப்பு வகையொன்றுக்கு
வாருதே கழஞ்சியொன்று கூடப்போட்டு
வாகான பழச்சாற்று லொருநாளாட்டே. (எஎ)

ஆட்டியபின் வில்லைசெய்து உலரப்போட்டு
ஐம்பதெருக் குள்ளேதான் புடத்தைப்போட்டு

மூட்டியபின் மெடுத்ததனைக் கலவத்திட்டு
முழுங்கவே கற்பூர வல்லிச்சாற்று
ஆட்டியபின் வைத்திடவாய் பலந்தான்கெந்தி
உலரப்போடு நாளொன்று சென்றுவில்லை
காட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுலர்த்தபின்பு
கட்டேநீ ஐம்பதெருக் குள்ளேபோடே. (எஅ)

போடப்பா புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
புகழாகப் பழச்சாறு கலவத்திட்டு
ஆடப்பா நாளொன்று அரைத்துவில்லை
அப்பனே யரைத்துமுன்போல் புடத்தைப்போடு
தேடப்பா ஆவிரையின் கலவத்திட்டு
திடமான குட்டித்தக் காளிச்சாற்றால்
கூட்டப்பா நாளொன்று அரைத்தபின்பு
குழறாமல் வில்லைசெய்து புடத்தைப்போடே. (எகூ)

புடமாறி யெடுத்ததனை யெருக்கம்பாலால்
பேசாதே நாளொன்று அரைப்பாயப்பா
திடமாய் வில்லைதனை உலர்த்திக்கொண்டு
சிறப்பாக முன்போலே புடத்தைப்போடு
கடப்பி பின்பொருக்கால் பழச்சாற்றாலே
கலியாதே தினமொன்று அரைத்தபின்பு
உடனுடு சந்துருவாங் காரசாரம்
உத்தமமே தருதக்கெல்லாம் நின்றவாறே. (அ௦)

வாறுடனே கறுத்திருந்த தேவீநாத
மாண்டிருடா கனபுடமாய் மூட்டிமூட்டு
கூறுட்டேன் அப்பிரக நவநீதத்தைக்
கொன்றவனும் வசித்தியத்திற் கொட்டிவேனுன்
சீருடனே செந்தூரம் கன்றாவிட்டால்
விளங்கவே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டித்
தேறுடனே நாலிறுக்கில் புடத்தைப்போடு
செந்தூர மாகுமடா செப்பக்கேளே. (அக)

கேளப்பா அப்பிரக நவநீதத்தைக்
கெடியாகத் திரிசிலே தன்னிற்கூட்டி

வாளப்பா தேன்நெய்யுங் கலந்துகொண்டு
மருவிய செந்தூரமிது குன்றிடட்டு
கேளப்பா கற்பத்தால் வந்தநோவுங்
கூட்டோடே போகுமப்பா பத்துநாள்கொள்
ஆளப்பா உதிரத்தில் வாயுவெல்லாம்
அபானத்தின் கீழ்வாசல் புக்கிப்போச்சே. (அஉ)

போச்சப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
பூண்டதொரு கிரிச்சம் போகுமப்பா
ஆச்சப்பா சிந்திபுட சர்க்கரையினாலே
ஆச்சரியம் அவ்விகாரம் தோஷமில்லை
போச்சப்பா காடிகளில் தோஷமில்லை
பிரபலமாய்த் தேகமெல்லாம் குளிர்ச்சியென்றும்
வாச்சப்பா வைத்தியத்திற் சர்க்கரையேசொல்வார்
வாய்ப்பேச்சே [illegible] வணங்கிக்கேளே (அங

வணங்கியே நீகேளுபுலத்தியனே அய்யா
மாறுபாடில்லாமல் சர்க்கரையைச்சொல்வேன்
குணங்கியே போகாமல் மருந்துண்டாகக்
கொண்டுவந்து கிழுவர்த்திக் காய்ச்சுதப்பின்பு
பிணங்கியே போகாம லிடித்துத்தூளாய்
பிலமாக வடிகொண்டு சூரணித்து
மணங்கியே பொடிபடிதா னொன்றுக்குள்ளே
வாசமாய் காலுபடி செலுத்தைவாரே. (அச

வார்த்திடுவாய் மறுநாளி லிருத்துப்போட்டு
மறுபடியுஞ் சலமதிலே முன்போல்விட்டு
சேர்த்திடுவா யிப்படியே பத்துவன்னங்
கூறுகச் செய்தபின்பு சொல்லக்கேளு
பார்த்திடுவாய் புளித்ததொரு காடிக்குள்ளே
பழச்சாறு பதினறுக் கொண்டுவாரு
சேர்த்திடுவாய் முன்போலே யிருத்துப்போட்டுத்
திறமாக மறுபடியும் செய்யக்கேளே. (அரு)

கேளப்பா புலத்தியனே சிந்திபுடகைப்புக்
கெட்டதில்லை சித்தர்களல்லோ செயநீர்செய்வோர்கள்

ஆளப்பா வாயிலிட்ட வண்டையாட்டு
மாலக்கை கைப்பென்றால் வேப்பங்காய்போ
வாளப்பா வயித்தியனே வென்றுசொன்னேன்
வாதிக்கல்லோ வுரைத்த மார்க்கமல்லோ
ஆளப்பா ஆயின்மோர் படிகா லுக்குள்
அப்பனே கால்படிதான் பழச்சாறாட்டே. (அசு)

பழச்சாறுவிட்டபின்பு ஒருபடியாம் பொடிக்குப்
பாக்காகக் கரைத்தலைத்து மறுநாள்சேரு
பழச்சாறு விட்டபோ திறுத்துப்போட்டுப்
பாலரின் பால்படிக்குப் பொடிபடிதாற்போடு
இழிச்சதல்ல வக்காள சீனிகேளு
எல்சொல்லே னாரைபடிதான் சீனிபோடு
தழச்சுதப்பா ரவியிலே யுலர்த்தபின்பு
தானமிர்த சர்க்கரையா மென்றாகவேன். (அஎ)

காணப்பா இப்படியே சர்க்கரையேசொல்வார்
கைகண்ட சித்தரென்றால் பிழைக்கச்சொல்வார்
வீணப்பா மற்றதெல்லாம் சர்க்கரையேயல்ல
விழுகின்ற கைப்பதனை யடக்கமாட்டார்
தோணப்பா சர்க்கரையை வாயிற்போடச்
சுறுக்கடா அவ்விகாரமெல்லாம்போகும்
பூணப்பா இதினோடே மருந்துகூட்டப்
புகலுவேன் புலத்தியனே கேளுகேளே. (அஅ)

கேளப்பா திரிகடுகு மதுரமோமம்
கெடியான வாய்விளங்கம் தாளக்குழலன்
கேளப்பா கற்பூரம் குங்குமப்பூ
இரும்புடனே சிரகமே ரோசனைகஸ்தூரி
கேளப்பா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
கிருமையுடன் வகைபொன்று பலந்தானென்று
கேளப்பா இவ்வகையாய் சூரணித்துக்
கிருமையுடன் சொல்லக்கேள் விளக்கின்பூவே. (அகூ)

பூவத்தை கிழநீர்த்திச் சூரணித்துப்
பூட்டிடாய் சமனாகச் சீனிக்காலாய்

பூவரிவை சேகருத ருணைகந்தான்
புகழுமுர்த சர்க்கரைக்கு நாலுக்கொன்றாய்ப்
பாவதனைக் கலந்துகொண்டு பதனம்பண்ணு
படிபாவி மேகசலம் பறக்கும்போகும்
ஆவதற்ற லேகியமாய்ச் செய்யக்கேளு
அப்பனே தாமுறிரு … சாதவைக்கே. (௬௰)

வாங்கியே படிகாது புனைச்சட்டிக்குள்
வாரப்பா படிகாது இளநீருத்தான்
தேங்கியே ரெண்டுமொன்றுப் கிஷாயஞ்செய்ய
செப்புவேன் குருவிந்த பலந்தானென்று
வோங்கியே திரிபுடைகல் பலந்தானென்று
உத்தமனே மிருதியது பலந்தானென்று
தாங்கியே கன்றுரீப் பலந்தானென்று
சாந்தமா யேலமது பலந்தானென்றே. (௬௧)

ஒன்றாக விதுவெல்லா மிடித்துப்போட்டு
ஒருபடியாக் கிஷாயமின் னதிலேகேளு
கன்றான சீனிபலம் நாலும்போடு
ரசபாகம் வருகோர் தன்னிலேதான்
வென்றதொரு அமிர்தசஞ் சீவிதன்னை
மேவி அரைப் படியாந்து யதிலேபோடு
கன்றான ஆவின்நெய் படிகால்வாரு
கலந்தாதே கிண்டிறபாதி தேனைக்கொட்டே. (௬௨)

கொட்டினபின் மெழுகுபதம் தன்னிலேதான்
கூறானபீங்கானில் வழித்து வைப்பாய்
வெட்டினேன் தேகத்தின் ரோகமெல்லாம்
விடயமிட்டு விடயமிட்டுச் சோதித்தேதான்
அட்டியாச் சொல்வதித்த அமிர்தலேகியம்
அப்பனே ஆருக்குஞ் சொல்லவில்லை
மட்டில்லா வயித்தியந்தான் சாஸ்திரமுஞ்சொன்னேன்
மாறுபட்ட மில்லையென்று மிதுக்கொல்லாதே. (௬௩)

இவ்வாத லேகியத்திற் கழுந்திருக்கு
உத்தமனே அப்பிரக செந்தூரத்தைத்

செவ்வாய்க் குன்றிமணித் திரமாய்க்கொள்ளு
தேகத்தில் மேகமாம் பேகவெட்டை
அவ்வாச அஸ்திசுரம் வேகம்போகும்
அபாலத்தில் வெள்ளைகளும் குட்டம்போகும்
இவ்வகைதான் பத்துநாள் கொள்ளும்போது
எமனுமம் வெல்லிந்த தேகந்தானே. (௬௪)

பவளவக்கச் செந்தூரம்.

தாவென்ற பவளவக்கச் செந்தூரக்கேளு
சாவான … பலந்தானென்று
நாவென்ற … பலந்தானென்று
கைமுறையாய்ச் சிவாசத்தைப் பலந்தானென்று
வேவென்ற பழச்சாற்றில் மூன்றுநாள்தான்
விடிவாடு பாவிலிரண்டு சாமமட்டு
கோவென்ற வில்லைசெய்து ரவிக்குப்போட்டு
கூறாக உலர்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடே. (௬௫)

போட்டெடுத்து சாவிலொன்று கெந்திகட்டிப்
புகழான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
மீட்டெடுத்து வில்லைதனை உலர்த்தியின்பு
வெருகுசருக்கா மைம்பதுரும் புடமுத்தைப்போடு
மூட்டெடுத்த கருமைக்கு செந்தூரந்தான்
மோசமில்லை மூன்றாலும் புடத்தைப்போடு
குட்டெடுத்துப் பொடிசெய்து பதனம்பண்ணு
அடியார்க் குன்றிமணி கொள்ளுமொன்னே. (௬௬)

கொள்ளப்பா அமுர்தசஞ்சீவி தன்னில்
கொண்டபின்பு சுக்கலிச்சல் கிப்புரக்கம்
விள்ளடா குடிவெப்பு விக்கபுற்று
மேகத்தின் வெழுந்த ரோகமெல்லாம்
வெள்ளடா அனுவளவு தப்பாதிந
வெருக்கொரு மேகமும் முறிந்துபோச்சு
தள்ளா எமனேவை வாரிகொண்டு
சாற்றடா மண்டலந்தான் இத்தியாமே. (௬௭)

அயச்செந்தூரம்.

ஆமப்பா அயத்தகடு பலந்தானென்று
அப்பனே ஐந்திடைக்குங் குதக்கட்டி
வேமப்பா கலந்து வாட்டு ஆட்டு
சீர்மொழி கவாசாரம் பலந்தானென்று
வாமப்பா முன்றுநாள் கைவிடாமல்
மாட்டியரைப் பொடியாகச் சிவக்கும்போகும்
மோமப்பா புடசட்டி பதிப்பில்வைத்து
மோசங்கள் வாராமல் வைத்திடாயே. (௬௮)

வருக்கையிலே பதம்பாரு முருக்கம்பூப்போல்
வர்ணமிட்ட பதந்தோடி கருமல்வர்க்கு
திருக்கையிலே குன்றிவிடை பனிவெல்லத்தில்
நேசமாய் கொண்டிடவே குலைவாக்கும்
ஆருக்கையிலே பிதிக்சுரக்கு னதக்குமில்லை
ஓலோலோ குஷ்டமெல்லா மொழிந்துபோகும்
மருக்கையிலே பிதின்சுரக்கு னதக்குமில்லை
வாதகீர் விஷக்கடிகள் வாங்கிப்போமே. (௬௯)

அரிசிசெந்தூரம்.

வாங்கிப்போம் அரிசிசெந்தூரத்தைக் கேளு
வாரான அரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று
தேங்கிப்போம் கெந்தகந்தான் பலந்தானென்று
திறமாக வதனையின்பு செப்பக்கேளு
தாங்கிப்போம் அரிசமதிற் பலந்தானென்று
சாருமாய் பழச்சாற்றில் தினம்ரெண்டாட்டு
ஓங்கியதோர் வீரமது கழஞ்சியொன்று
உத்தமனே அரைத்ததனை வில்லையட்டே. (௭௰)

கட்டியே ரவிதனிலே புலர்த்தியின்பு
கவசுடமே போடப்பா மயங்கவேண்டாம்
ஓட்டியே ஆறினபின் செந்தூரந்தா
னன்னமையாய்த் திரிகடிதில் குன்றிவிடைகட்டி
அட்டியாய் மண்டலந்தான் கொண்டுமேபோது
ஆச்சரியங் குன்மமென்ற தெல்லாம்போகும்

கட்டியே செப்பத்தில் தோலும்போகும்
அடிப்பான சிறுவியெல்லாந் குட்டப்போமே. (௭௧)

(அயக்காந்த செந்தூரம்.)

கூட்டப்பா வரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று
அடியான கெந்தகந்தான் பலந்தானென்று
மூட்டப்பா சிகைமொட்டு வாசாரம்
முதியரான வப்புரெண்டு குடஞ்சினம்
மாட்டப்பா வகையொன்று கழஞ்சியொன்று
வாதிமென்ற பூவுதிலே கழஞ்சியொன்று
வட்டப்பா சாந்தமது பலக்கலக்கட்டி
வளமான பழச்சாற்றி லரைத்திடாயே. (௭௨)

அரைத்திடுவாய் ரெண்டுநாள் கைவிடாமல்
அப்பனே உலர்த்தியின்பு வில்லைதன்னை
விரைத்திடுவாய் வாரபுட மாறியின்பு
விளங்கியதோர் முருக்கம்பூப் போலாமில்லை
நிறைந்ததனைப் பொடிசெய்து பதனம்பண்ணு
நில்லைவில்லாய் பாவியென்ற பாண்டுரோகம்
கரைதிக்க வெட்டாது கடலேபுக்கும்
கைகண்ட செந்தூரங் கண்டுகொள்ளே. (௭௩)

பாண்டு லேகியம்.

கண்டுகொள்ளு மாவின்பால் படிதானென்று
கைலோகம் கன்னரி கிலாபிசம்வேர்
விண்டுகொள்ளுள் சீழ்க்காய் நெல்லிவேரும்
விளங்கியதோர் வகையொன்று பலந்தானென்று
உண்டுகொண்டும்படி வெட்டிச் சலத்திலவ்வோ
உத்தமனே போட்டெரித்துப் படிதானென்று
மண்டிபடாப் பாகுடனே கூடவாறு
மைந்தனே கருகம்பூச் சாறுவாரே. (௭௪)

வாரப்பா படியொன்று பழச்சாறுக்கே
வரிசையாய்ப் படியொன்று கரியன்சாறு
சேரப்பா படியொன்று சீழ்க்காய்நெல்லித்
தெளிவாகத் தான்மூச்சாறு படிதானென்று

சாப்பா வென்றெடுத்துப் பலந்தானெல்லாம்
தாங்கனைத்து எறிவிட்டே பாருசேரில்
ஏப்பா திரும்பவுஞ் சேகத்திறுதி
யியல்பான திரிகடுகு லவக்கானே. (௭௫)

ஏலமில வங்கத்தோ டிலிருப்பு
எவாச்சாரஞ் சாதிக்காய் சுறுக்குமுமைம்
வால்மிளகு வாய்விளங்கஞ் சேட்டமப்பா
வகையொன்று பலமொன்று குரணித்து
ஆவின்பால் தன்குடிபொடி யதிலேபோடு
பப்பினை பாருவருங் கோரிரம்பொடு
சாலவே ஆவின்நெய் படிதான்வாரு
தவறுமல நேனதிலே படிவாரே. (௭௬)

வார்த்திட்டே மெழுகுபதமானவாறில
மங்கவே நிரண்ணிய பத்தமப்பனது
கோர்த்திட்டு லோகசெந் தூரத்தில்தின்று
குன்றியிடை திவமொன்றாக் கிருகோர்தான்
சாத்திடவே லேகியந்தான் கழஞ்சிரெண்டு
சாதித்து மண்டலமே தினப்பாயில்
மூத்திட்டு எந்தவகைப் பாண்டாறுதும்
இலேகிய செந்தூரத்தைக் கண்டபோதே. (௭௭)

கண்டவுடன் பாண்டுக்கே பறந்ததப்பா
காயங்கள் வெளுத்திருந்த தெங்கேபோச்சு
கொண்டவுடன் புளியொடு புகையிலையுமாகா
கொடுமையுள் பெண்ணுகா அறுந்துமாகா
பண்டுகட்டியழுந்திருக்கும் விட்டாறுதல்
பம்பாச் லேகிய செந்தூரந்தானே
சண்டமாருதம்போலே மெய்யழித்துச்
சன்னுமடா மாற்றுமருந் தில்லைதானே. (௭௮)

மாண்டூரசெந்தூரம்.

இல்லையென்று போகாமல் சொல்லக்கேளு
எதுமிச்சம் பழம்பத்து காவாய்க்கிரி
தொல்லையென்று போகாமல் அயச்செந்தூரக்
கிட்டா பலங்கால்தான் மாண்டூரத்தைக்

செல்லவே சாணுக வெத்திகட்டித்
தீசமாகப் புடச்சாற்றால் லெண்டுசாமம்
அல்லவே அரைத்துவில்லை புலர்த்தபின்பு
அப்பனே வாரகப் புடமாற்றிப்பின்பு
வல்லதாகு செந்தூரக் கல்பமேதுாக்கி
வகையான இத்தப்புக்கழற்றி லெண்டுகட்டே. (௭௯)

கட்டியே முன்மருந்து மொன்றாய்சேர்த்துக்
கொண்டுநீ சிரமோர் கழஞ்சிகட்டி
காட்டியே பழத்துக்குச் சேர்விட்டு
கலமான கரியன்னாது காழ்விட்டு
மூட்டியே கற்குழன் சாதுகாழி
முழுமின்ற செருப்படியின் சாதுகாழி
தாட்டிகமாய் மூன்றுமொன்றாய்ச் சாறுவார்த்து
சட்டியிலே பழத்தையெல்லாம் பதித்துவையே. (௮௰)

பதித்துவைத்துத் திரிபெரித்து அவித்துக்கொண்டு
பாக்கான பக்குவத்தில் புடப்பாண்டத்தில்
பதித்துவைத்து செற்குழியில் பத்துநாள்வை
பகலிரவு செழுமைத்தில் பத்துநாளவை
பதித்து வைத்தப்பழத்தன்னைத் திண்மொன்றுசப்
பத்துவேள் கொள்ளப்பா பாண்டுபோகும்
பதித்திருந்த வாதமீர்ப் பாண்டாறுதும்
புறக்குமடா பறக்குமடா பாண்டெல்லாமே. (௮௧)

எல்லாரும் வயித்தியன்போல் சோவுபார்த்தால்
இனைத்ததுவே சொப்பா வேறுமான்பர்
வல்லாரும் வாதிமகள் வயித்தியனுவான்
மற்றவர்கள் சொல்லிய மடையரப்பா
சொல்லுமடா செத்தமை வாங்கியே
கூட்டிவைப் சாமலின்ற விடத்திஞ்சாலைக்
கல்லான செந்தமாந் சாமமொன்று
காணப்பா அரைத்துவில்லைக் கட்டிப்போடே. (௮௨)

கட்டியடா அதுசெருவிற் புடத்தைப்போடு
கலைக்காத செந்தூரந்தான் என்னசொல்வேன்

வெட்டுமடா குஞ்சமொடு சிக்கிருக்கை
வெல்லுமடா அதபற்பங் கட்டித்தின்னு
பட்டுவிடு மேகமிர மோரூல
பறக்குமே மேகத்தி லெழுந்தவாய்வு
இட்டமடா பத்தானோ வென்றும்போது
சித்தியடா கற்பத்தாக் குருதிகாணே. (௮௰௪)

வெண்கலச்செந்தூரம்.

உறுதியென்ற வெண்கலச் செந்தூரங்கேளு
உத்தமனே வெண்கலந்தான் பலந்தானென்று
அறுதியென்ற சிலாசத்து பலந்தானென்று
அண்டத்தோல் பலமொன்று குடலொருபலந்தான்
விறுதியென்ற வீரமது பலந்தான்ரெண்டு
வீறான தாளகந்தான் பலந்தான்ரெண்டு
பொறுதியென்ற கெந்தகந்தான் பலந்தானாறு
போட்டரைப்பாய் கலைத்திற் பழச்சாற்றாலே. (௮௰௫)

பழச்சாறு விட்டரைப்பாய் மூன்றுநாள்தான்
பாங்காக வில்லைசெய்து ரவியில்காய்த்தால்
வழச்சல்லோ போட்டுதடா மாட்டிக்கொண்டு
வாரகபுட மானதிலே செந்தூரந்தான்
இழச்சல்லோ வெல்லத்திற் குன்றியிடைகொள்ள
என்னசொல்வேன் குன்மங்க ளெட்டுந்தீரும்
தழச்சிருந்த மேகத்தி லெழுந்ததெல்லாம்
தவறுண்டே போகுமடா சாற்றுபாரே. (௮௰௬)

முத்துச்செந்தூரம்.

பாரப்பா முத்துமணிப் பலந்தானென்று
பதைப்படக்கா காமது பலந்தானென்று
சேரப்பா அதமொடு பலந்தானென்று
சிறப்பான வீரமொடு பலந்தானென்று
வாரப்பா மூலப்பாலி லரைப்பாயோர்நாள்
வாகாக வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
வேரப்பா பூக்குழுந்தி கெந்தகந்தான்
விளக்கவே ரெண்டுபலங் கட்டியாட்டே. (௮௰௭

ஆட்டியே புடம்போடு கோழியப்பா
அரகரா முத்துமணிச் செந்தூரந்தான்
காட்டவே சிக்கிருதம் வெளிப்புற்றும்
கல்லீரல் மேற்படவே கண்டமாலை
மூட்டவே மூலக்கன் பிளவையரைப்பு
முக்கிறனோ சதைத்தானுக்கரம் பீனிசக்கன்
காட்டவே செந்தூரம் அண்டபோதிற்
சனைப்பா கெடுகலக்கி போகுந்தானே. (௮௰௭)

தாளகச்செந்தூரம்.

தாறான தாளகந்தான் பலந்தானென்று
சம்புறத்தின் சாறுபடி கூடிக்குப்போட்டு
வேறான மூலப்பால் காய்ப்பேரக்கு
விளக்கவே பூரமும் மெய்புகேளு
பாறான நிருகள்ளிப் பால்தானுமி
வாங்கியதிற் போடுகிற மருக்குகேளு
கோறான நிருகள்ளி உப்புபூவு
கொடிய கவாச்சாரமொடு வீரந்தானே. (௮௰௮)

வீரம்பூரத்துடனே வெடியுப்புச் சீனம்
விளக்கவே வகைமொன்று கழஞ்சியொன்று
சேரவே பொடித்துப் பாலிற்போடு
சிறப்பாக மூன்றுநாள் செவமதாகும்
நீராமே தாளகத்திற் சாரங்காது
வீழுத்தாவிடு மூன்சொன்ன பாலிதத்திற்
சாரமது கல்பலத்தன் கட்டிக்கொண்டு
சாகவே பதைத்திடுவாய் மூன்றுநாளே. (௮௰௯)

நாள்மூன்று அரைத்துவில்லைப் பணம்போற்தட்டி
கவமாசுக் கத்திசெய்வாய் தாம்பிரத்தைக்
கொள்மூக்குத் திருப்பா யூரல்வாங்கும்
கூடுவேன் அண்டத்தோல் பலந்தானென்று
கேள்மருத்சன் கட்டான விளைபாடு
கொடியான வெடியுப்புக் காரஞ்சாரம்
பாள்களைப் பூவீரம் பூரஞ்சீனம்
பாங்காக வகைமொன்று கழஞ்சிரெண்டே. (௯௰)

சென்றிடவே யண்டோடு கட்டிக்கொண்டு
திசையாகப் பழச்சாறு அரைப்பதுதான் விட்டாட்டிக்
கொண்டிடவே வில்லைசெய்து உலர்த்திக்கொண்டு
கொடுத்திடுவாய் பொல்லாத ராசிக்கேதான்.

பண்டுடனே தாம்பிரமது பலந்தானொத்த
 பாங்காக குகைக்குள்ளே யுருகும்போது
தண்டுடனே தாம்பிரத்தில் பிலத்தகத்த
 சண்டான ஆராலுக் தாம்பிரத்தானே. (௩௨௧)

தானொன்றுய்ச் சுத்திசெய்து தாம்பிரந்தன்னைத்
 தடையறவே மூகுகையி லுருக்கும்போது
ஏனென்ற தாளகத்தின் மெழுகுவில்லை
 இலையத்திடவே பொல்லவென்றுய்க்கொடுத்தபின்பு
தேனென்ற நிறம்போச்சு வெங்கலம்போலாகும்
 திடமாக வடித்துடனே தக்கநூளாம்
பானென்ற கலவத்தில் பொடித்துக்கொண்டு
 பாங்காகக் கண்டிடைக்குச் சூதம்வாரே. (௩௨௨)

சூதத்தின் னிறைப்போடு வீரந்தன்னைத்
 தூடியாக ரூமிப்பாலி லரைத்தபின்பு
நாதமென்ற பூநீறு ரெண்டெடுத்துக்கொண்டு
 நாட்டியபரை மூன்றுநாள் பின்புகேளு
பாதமென்ற வாலரசமிட்டரைப் போலாம்
 பண்பாகக் கண்டிடைக்கு கெந்திகூட்டி
நீதமென்ற போற்றலையின் சாற்றலாட்டி
 நிலத்திலேவை யம்பெருப் புடந்தைப்போட்டே. (௩௨௩)

புடத்திலே யிருக்கறைத்த செந்தூரந்தான்
 பேசாதே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணு
திடத்திலே தாம்பிரத்தின் செந்தூரத்தைத்
 திளைக்குன்றிப் பிரமாணம் திரிகடிச்சேர்த்து
கடத்திலே மண்டலந்தான் உண்ணும்போது
 நாளான பீலியும் குன்மத்தோடே
சடத்திலே யுண்டான கனப்புவாய்வு
 சாங்கமாய்த் தீர்க்குமடா தாம்பிரத்தானே. (௩௨௪)

தாம்பிர செந்தூரத்தைத் தின்னும்போது
 தட்டின்றி குன்மம்போம் மின்னுபாணக்கேள்
சாம்பியே பிளிர்ந்திருந்த காடிபாடியொன்று
 கண்டங்கத் திரிச்சாறு பாடிதாரென்று
தேம்பியதோர் திருமேனிச் சாறுபாடியொன்று
 திருசெருப்புக் கல்சாறுபாடிதாரென்று
வேம்பினிடப் பட்டைச்சாறு படிதாரென்று
 மேலான கையான்சாறு படிதாரென்றே. (௩௨௫)

ஒன்றான விருகிச்சாறு படிதாரென்று
 உத்தமனே பசாமலையின் பட்டைதன்னை

அன்றுக வெள்ளறுகு சாறுபடிதானசி
 கையான [illegible] படிதாரென்று
மன்றுக்ப பிரமிச்சாறு படிதாரென்று
 வகையாக விதவெல்லாஞ் சாரிக்குள்ளே
சென்றுடனே வெள்பாஷாணம் ஒன்றுய்ச்சேர்த்துச்
 செப்பக்கேள் பனிவெல்லாம் சேரப்போட்டே. (௩௨௬)

போட்டக்கேள் மூன்றுதிந்தப் பலந்தானபோதி
 புகழ்பான வெள்ளாருக்கையிலே பசைப்பட்டை
ஆட்டப்பா பலமொன்று [illegible]
 ஆட்டப்பேன் [illegible]
கூட்டப்பா [illegible]
 [illegible]
தேட்டப்பா திருமருக்குக் சாறுவிட்டே
 சேர்த்துச் சாரத்திலேவைய் செப்பிவேனே. (௩௨௭)

செப்பிவேன் [illegible] புளக்கியமென்றப்பா
 [illegible] குணம்பெல்லாக் கேட்டீதும்
செப்பிவேன் சேர்நிசர் பலந்தாரென்று
 திரைதுறையில் [illegible] சகுணீறு
செப்பிவேன் பலமென்று பூநீறப்பா
 சேர்வே [illegible] கட்டுகன்னஞ்
செப்பிவேன் திரிசிரு வைப்பினங்கள்
 திப்பிலி மூலத்திலேறி சித்திதானே. (௩௨௮)

சித்திர மூலத்திலேறி சவிருவோடம்
 செல்வியம் கோலுமடந்து சீரகந்தான்
முத்தியமையா [illegible] லசம்புகாத்த
 முறுக்கவே [illegible] சைப்பலந்தான்சேரு
சுத்திவசாரம் [illegible] சாரம் சீனம்
 சவுக்காரம் பொரிகாரம் மினக்கண்டுடன்
பத்தியாய்க் கொடுக்குறைப்ப மருப்பிக்கப்பி
 பாங்கான கல்லுப்புப் பாதிசேரே. (௩௨௯)

பாதியாம் வகையொன்று காற்பலந்தான்கூட்டிப்
 பண்பாகச் சரக்கெல்லாம் ஆரணிந்துக்கொண்டு
நீதியாக் கருவோம்பி விலையவாட்டி
 கோரகரு குரணித்து மருகத்திற்சேர்த்து
சாதியாகு சாரெல்லாம் பாகுச்சாறில்
 தக்கவாகு குரணத்தை யதிலேபோட்டு
கோதிவாய்த் தேதுமொரு படிதான்வாரு
 கூறுள வெய்புமொரு படிதானவாரே. (௩௩௰)

வாப்பா மெழுகுபத மானவாறே
வாய்ப்பாகப் பீங்கானில் வழித்துவைப்பாய்
சேரப்பா லேகியந்தான் கழஞ்சுபுளியின்
சிறப்பாகத் தாம்பிரச் செந்தூரத்தைச்
சாரப்பா குன்றியிடை யாகக்கொள்ள
சாத்தமாம் புணையிலேயும் புளியுத்தன்று
வேரப்பா அஷ்டகுன்ம மொட்டித்திரும்
வெருகுதுக்கு நவசிந்தாமணி யென்றேனே. (௱௩௧)

நவசிந்தாமணி.

நவசிந்தா மணியான லேகியத்தை
நல்லதொரு தாபசித்திக் கைச்சொன்னேன்
புவனங்கள் திரிந்தாலும் வைத்தியனென்பான்
புத்தியுள்ள வர்திமகன் குன்மத்தீர்ப்பன்
எவரானும் தாம்பிரத்தைச் செபிக்கமாட்டார்
இந்தவகை லேகியமுந் செய்யமாட்டார்
அவன்பிழைப்புக் கேதாலு மொன்றுநாச்செய்வார்
ஞானதவசித் தியனு மாமென்றேதே. (௱௩௨)

ஆதிநேசன் நீட்டொன்று நாதனுக்குள்ளே
புத்தமனே வழியனுட பூசைமார்க்க
மாதியாம் வீதிதிப்புவக் கபடாகேநு
அவனன்றிச் செந்தூரமாமெதன்றனன்று
சாதியாம் ருத்திரசென் மத்தோர்க்கன்றிச்
சலகுக்கும் பலியாது தவமனேட்போம்
வாதியா மகனுக்கு வைத்தியமுந் சொன்னேன்
வசிசவனைப் பூசைபண்ணி வணங்கப்பாரே. (௱௩௩)

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

பாரப்பா அரைப்பெட்டிதான் பலந்தானென்று
பரிவான காந்தமது பலந்தானென்று
சேரப்பா கெந்தகந்தான் பலந்தானென்று
திரமான பூநீறு கழஞ்சியொன்று
காரப்பா பழச்சாற்று லரண்டுசாமம்
கடுகவே யரைத்துவெய்யிற் காயப்போட்டு
ஆரப்பா மறுநாளும் ரெண்டுசாம
மடக்கவே யரைத்துவில்லைக் காய்த்தபின்பே. (௱௩௪)

பின்பதனைச் சுடுசெங்கல் குகைக்குள்வைத்துப்
பேசாமல் மேலுமதால் மூடிக்கொண்டு

விண்பதனைச் சீலமண்தான் ரெண்டுசெய்து
விதமாக முட்டளவு குழிதான்வெட்டி
அன்பதிலே குகைதான் புடத்தைப்போடு
ஆறியபின் எடுத்துக்கச் செந்தூரமாகும்
அன்பமது கற்பத்தாற் குடிகொண்டு
தோலோடு அங்கிறுகற் கனப்புமாமே. (௱௩௫)

கனத்திருக்க சீக்கிரதத் தபாலவாயு
கண்புகைச்சல் வாதமத்தம் காணுதோடு
மனத்துறவே சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
மதுராகு சோமை மஞ்சு சாளிபோடு
இனத்திருந்த வாய்வினைகம் நாக்குருவே
மேலமதி விளையாமெடு காயத்தார்கு
தனத்திருக்க திப்பிலிபுயுளிகுக்கூட்டிச்
சதிரான அபிஷ்கொண்டுந் தானென்றுமே. (௱௩௬)

குன்றுமே மருக்கொல்லாய் வகைக்குக்கேடு
உறவாகப் பலமொன்று வழுத்துக்கொண்டு
நன்றுகச் சூரணித்துப் பின்புகேடு
காலுபலம் பனிவெல்ல மொன்றுஞ்சேர்த்துக்
குன்றுமா யிடித்ததனை மையாய்ச்சேர்த்துக்
கூட்டப்பா அரணத்தை வேகித்தேதான்
சென்றுபெய் கழஞ்சேன்னைக் கால்படிதான்விட்டுச்
சிறக்கவொரு பீங்கானி லடைத்துவையே. (௱௩௭)

அடைத்துவைத்த மருந்தப்பா கழஞ்சிரண்டு
அயக்காந்தச் செந்தூரம் குன்றிகூட்டி
கிடைத்துவிடு மண்டலந்தான் தின்றுதின்று
பொறிதல்ல ஆலவகைக் கிருணிபெலராகு
சடைத்ததங்கே போடிப்போம் புவியுள்ளோர்க்குத்
தாகமிகுற் புளிபோடு புகையிலையுமாகா
உடைத்ததிவ் முகத்திலே சென்றவாயு
ஒருமுடிக்க பேருடைய உண்மைகானே. (௱௩௮)

வெள்ளியச்செந்தூரம்.

காணப்பா வெள்ளியது சுத்திசெய்து
கசாம துருக்கியே கலைத்திட்டு
பூணப்பா வெடியுப்பு சோமப்பூரம்
புகழாகப் பலத்துக்குக் கழஞ்சிடும்
தோணப்பா சாதிலிங்கம் பலந்தானென்று
அடிகொண்ட கெந்தகந்தான் பலந்தான்ரெண்டு

காணப்பா பழச்சாற்று விரண்டுசாமம்
  கனரூக வரைத்துவைப்பா பெருக்கம்பாலே. (௱௪௪)

பாலாலே சாமமிரண்டு ஆட்டிக்கொண்டு
  பதைப்பட்கா வைச்சாரம் பறுக்குரந்தான்
வாலைப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
  மாட்டுவாய் சாமமிரண்டு மடக்குமப்பா
சேலாக வில்லைசெய்து ரவிக்குப்போடு
  திரமாக மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு
காலாக நாற்றுறவில் புடத்தைப்போடு
  கைமுறையாய் ராசிவங்கக் களைந்துதே. (௱௪௫)

களைந்தான ராசிவங்கஞ் செந்தூரத்தைக்
  கைமுறையா பெட்டிலொன்று குத்திக்கட்டிக்
களைந்தான் றோமப்பா சீலிமிற்கொள்ளக்
  கண்டுலகு பொலப்புத்துச் கபாலவாய்வு
களைந்தான் அஸ்திமிலே பாய்ந்துசவெட்டைக்
  கமல குன்மமோடு கண்டமாலைக்
களையப்பா துறையிருந்த நோய்களெல்லாங்
  காணுதே கடல்புக்கும் கருக்கானேர்க்கே. (௱௪௬)

கருத்துறவே வாதியகன் வயித்தியஞ்செய்தால்
  கந்திகெட்ட நோயாளி பணியவேணும்
கருத்துறவே மருந்துக்குப் பத்தியம்வேணுங்
  கைமுறையாய்ச் செய்கின்ற வயித்தியர்க்குக்
கருத்துறவே மனதுவர நடக்கவேணுங்
  கழுதைபோலே யிருந்தால் பலியாதென்றுங்
கருத்துறவே யிதுக்கல்லோ சித்தர்சாபங்
  கட்டினார் மனதுவர நடந்துகொள்ளே. (௱௪௭)

நடந்துகொள்ளே நோயாளி ராசாவென்றால்
  நாட்டிலே வைக்கநோ மருந்தேதறு
அடக்கிக்கொள்வே னென்றுன்னைப பத்திவைத்தால்
  அறுக்காதத் திருமடா சாபமேது
அடக்குபோ பலன்வாசல் காத்தாயானல்
  அவனுக்குக் கொஞ்சமப்பா ஓயசாரஞ்செய்யான்
சடத்தனக்கு நோய்வந்தால் குருவேயென்பான்
  சாந்தியை மாய்த்தீர்ந்தால் தம்பியாமே. (௱௪௮)

தம்பியென்பான் நோயெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு
  தாய்தந்தை குருவென்பான் நோய்தீராமுன்பு

வெம்பியேதோர் மனமாகி வயித்தியனைப்போற்றி
  வேண்டியபடி யுபசாரம் பின்பாகட்டென்பான்
கும்பியல்லோ கொதிக்குதென்று வுள்ளம்கொந்து
  கொண்டல்லோ வயித்தியனார் கர்மத்தோன்
அம்பியே ருசைக்வாடிற் சாபமேவேறு
  சாத்திரிலே யிதுவல்லக்து மருந்துவாங்கே. (௱௪௯)

வாங்கியே விசுவாச மாகக்கொண்டால்
  மருந்தென்ன வயித்தியன் கைப்பட்டாற்போதும்
ஏங்கியே திரியாதே வயித்தியசாப
  மேவிடவே சாபத்தினி விர்த்திகேளு
ஓங்கிமேபோம் வித்தையுட தன்கட்டு
  உறவாகச் சில்லென்று நெருக்கட்சந்தான்
பாங்கியே வகெனுட சாத்தியத்தான்
  பாரிலேமன் மாயமென்றி பேசிக்கேளே. (௱௫௰)

வயித்தியமுறைமை.

கேளப்பா வயித்தியத்தான் சொன்னபடிகேட்குள்
  கெடுபாகச் சித்தருட மறப்பையெல்லாம்
வாளப்பா வெளியில்விட்டேன் வயித்தியத்துக்காக
  மாவிலைத்து நோயாளி மயக்காமலப்பா
கோளப்பா வாராமற் சுபநோயங்
  கூடினேன் வாதிமகன் வயித்தியனில்
தேளப்பா சொட்டுகல்போல் பூமிலேது
  சொட்டல் செந்தூரஞ் சேர்ப்போச்சே. (௱௫௧)

போச்சதென்று மலையாதே சொல்லக்கேளு
  புகழான பூமிதலைத்தா னென்று
காசசென்றேன் கத்தாலைத் தன்னிற்காச்சிக்
  காசகவுது மடுவைப்பில் சேர்வதற்றி
வாச்சென்றே யிருக்கும் பூமாதனக்காய்
  மகத்தான பூவப்பா வித்தக்கனவும்
பாச்சென்றேன் கிலவுப்பு மத்தசத்தி
  பன்னப்பா பாசமுப்பு மத்தப்பாக்கே. (௱௫௨)

பாக்குடனே றப்புறும் வெடியுப்போடு
  படிகாரச் சூர்ணமேடு அதுக்கோராய்
வாங்கியே திரிந்திடுமடைக்கன்னே
  மாசைசயாய்ப் சமபாகமாக வாட்டித்
தாக்கியே வெற்கொருக்கம் பாலுவார்த்துச்
  சாமமாம் பழச்சாறுந்தான் வெல்லேவே

போக்கியே யிருசாமம் ரெண்டுநீரு
  முத்தமனே யரைத்துவில்லை ரவியிற்போடே. (௯௪
போட்டப்பா பத்துவள் காய்ந்தபின்பு
  புகழான சன்னம்பு பொடிக்குள்வைத்து
மூட்டப்பா கமலம்போல் சீலையுமிட்டுக்
  குடியாக விருசாமஞ் சேரிடும்
மாட்டப்பா விறுட்டுச் செந்தூரத்தாட்டு
  வட்டன்று நோய்களெல்லா மகன்றுபோகுந்
தேட்டப்பா சிப்பியுட னனைந்துசொல்வேன்
  திரமான பூநீற்றின் குருவதாமே. (௯௫

லிங்கசெந்தூரம்.

குருவாகும் லிங்கமிப்ப டன்னமப்பா
  கூறக்கே ளுருமைதன்னோ னன்னம்பண்ணை
குருவாகும் கற்கண்ணு முலருங்கூட்டிச்
  சாதகமாய்ச் சுத்திசெய்த சன்னிவேதாள்
திருவாக வரைத்துநிலே லிங்கமிட்டுத்
  திவெரிப்பா யிருசாமஞ் செய்தபின்பு
அருவான வமைதனைப் பேசப்பண்ணி
  ஆச்சரியம் உன்மருத்து பூச்சகிதேனே. (௯௬

பூச்சப்பா வீரமொடு குடன்னீம்
  புழுகுவைச் சாரமொடு கல்லுப்போடு
வீச்சப்பா விலையொன்று பல்தாலெனது
  மீதியதோர் லிங்கமிது பலத்தான்புத்து
ஆச்சப்பா மருந்தெல்லா மரைக்கும்போது
  அண்டத்தின் நீருமலம் ரெண்டுபோடு
இச்சப்பா பழச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு
  இறக்கவே யுடன்பூசிப் புடைத்தப்போடே. (௯௭

புடம்போடு நாறெருவில் லிங்கசன்னம்
  பின்போகுக்கால் வெண்கருவா லரைத்துஜுது
இடமாகச் சுருக்கிட்ட சன்னமாகுந்
  செய்கின்ற கைமுறைக்குச் சேரம்பலாக
கடமாட வெருக்குமட்டுக் வெண்கருவாலாட்டி
  நகைதுபு புடம்போடு கருவன்னம்
டடறுடு சத்துருவா மண்டநீறாய்
  உற்றதொரு லிங்கசெந்தூர மடக்கலாச்சே. (௯௮

மடக்குமடா புத்தியனே புகழ்க்குச்சொன்னேன்
  வரிசையா மண்டமது பத்துவாங்கி

இடக்குமடா பாண்டத்தி லேக்கொண்டுத்து
  செறுபாக வுலிட்டுப் புதைத்திட்டாது
கடக்குமடா பலவொன்று வடுக்காகு
  கடுகைச் சேமது கூறுமிரண்டு
அடக்குமடா பொடிசெய்து வழிலேபோடு
  அருக்காரன் வதிசெவ் மறுதண்டத்து. (௯௯)

அண்டத்தின் றோடெல்லாம் உருகிச்சாற்றி
  லப்பனே யரைத்திருந்து பொதித்துக்கொண்டு
அண்டத்தைச் சமுட்டனே வெதுத்தபோட்டு
  அருளான பழச்சாறு சிறுக்கேடு
பிண்டத்தைக் கொண்டுமே சேணமுசொல்லி
  பேரிட்டு மூன்றுநாள் ரவியில்நிறும்
அண்டத்தி னீதுதனைக் கலயத்திட்டு
  அதின்மேல் வெருக்கம்பா லதனிலட்டே. (௱)

ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லைசெய்து
  அப்பனே ரவிமுகத்திலுலையுங்கப்பு
மூட்டுவா யைம்புலருப் புடத்தைப்போடு
  மூக்கியமாய் நீறும்பின் னெடுத்துக்கொண்டு
காட்டுவாய் பற்றிசொன்னு மீரக்கூட்டி
  கமைக்க வெண்கருவா லரைப்பாய்சாமம்
பூட்டுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிற்காய்த்தால்
  புடமென்று புடம்போதுக் குன்னேபோடே. (௱௧)

போட்டபின்பு அண்டத்தைப் பொடிக்கவேதான்
  பொங்கிப்போடே சேர்த்தபிசை யாருக்குமெல்லாம்
நாட்டுகமா முறைதனை சொல்லிவைத்துத்
  கண்டப்பட்டுச் சூருவழ அண்டவித்தை
மாட்டமெல்லா மெத்துமே மிருகமெல்லாம்
  வளமாக கையாளு மிக்குமிக்கட்டு
மூட்டுவே கொண்டவரைப் பண்ணிவைக்கச்சாம்
  முறையுமோ முமுற்றுமே குருவிமுகசொல்லமே. (௱௨)

கொல்லுமடா அண்டநீர் கோட்டுவைத்த
  கொடுப்பானி புகைத்தி லதுசொன்னான்
கொல்லுமடா சிப்பிதனைச் சொன்னு புகைத்து
  கூறுற சிப்பிவிட்டு கைவதனைப்பா
கொல்லுமடா சிப்பிசெய்து தாலிக்கு
  கொல்லான சவர்க்காரம் செய்யும்போது
கொல்லுமடா பூநீறு வைம்புடமத்தான்
  கூறுமுறை பாறையுடனை கெட்டுவாற்றுமே. (௱௩)

காரென்ற சவுக்கார மேதாவாசக
  உருவாகிக் கறுத்திருக்கு செடியசிப்பி
பாரென்ற அண்டத்தி லீரல்சிப்பி
  மகத்தான அன்னமட ஆதிபாதி
வேறென்ற வயித்தியத்தை விள்ளப்போய்த்தான்
  வேறான வழியுடனு சிப்பிச்சுண்ணம்
காண்பதற்குச் சொல்லிவிட்டே னிதுபோய்பாரு
  கலமான அண்டத்தாற் சிப்பிதீரே. (௱௫௮)

அண்டத்தில் சிப்பிதன்னைச் சுண்ணமாக்கி
  அரகார சவுக்காரம் செய்வாயாகில்
தெண்டனிட்டு வாழ்ந்துவந்து முன்னோனாகு
  செப்பினேன் புலத்தியனே செப்பக்கேளு
கண்டதொரு குருவென்பார் பூத்தானென்பார்
  கைமுறையாய்ச் சாறுகள் கூறுமாண்பார்
விண்டதொரு பூநீறு செய்யமாட்டார்
  விளக்கவே சொல்லிவிட்டேன் வேதைபாரே. (௱௫௯)

பாரப்பா சட்டைமுனி பூநீறுவிந்து
  பாடினேன் புவதினாற் குருப்பண்ணுமற
கூறப்பா சொல்லுகிறேன் பூநீறுக்
  கொடியதொரு சிப்பிசுண்ணம் பலத்தாறென்று
சேரப்பா சோடசத்தின் குருத்தானென்றி
  செகமதியாய்ப் பூநீறு செப்பக்கேளு
சாரப்பா முதற்கீடசைப் பூவைக்கேளு
  சாதகமாய் காலுபலம் தாக்கியாட்டே. (௱௬௰)

தாக்கிடாய் சிலைப்புப் பாறைப்புப்புத்
  தன்னோடு வகையொன்று பலத்திற்பாதி
தாக்கிட புப்புக்குப் பாதிவெள்ளை
  சவ்வீரம் வெள்ளைக்கு காலிலொன்று
தாக்கிடாய் குடணக்கே பலமுங்கால்தான்
  தயவான புழுகதிலே குழைந்துகூட்டி
தாக்கிடாய் வண்டாசி குழைந்துகூட்டிச்
  சாதகமாய் மருக்காழுக்க அரைத்துக்கேளே. (௱௬௧)

அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று பழச்சாற்றாலே
  அப்பனே பெருக்கம்பால் சாமமொன்று
அரைத்திடுவாய் வெள்ளருகால் சாமமொன்று
  அதிலேதொரு கற்கார மெத்தவேண்டாம்
அரைத்திடுவாய் வில்லைசெய்து ரவிற்போட்டு
  அப்பனே பட்சமென்று காய்த்தபின்பு

பளக்காதி வெயில்மேல் பாகமாய்ப்பண்ணு
  பரிவாக அன்னைத்தி செரித்திடவே. (௱௬௨)

சரித்திடுவாய் முந்நீறு மூன்றுசாமம்
  அன்னசொல்லே குதிருக்கு வாளாமதை
தரித்திடப்போம் வாதம்பேராது சவுக்காரமென்ன
  தாளிப்பார் தாளிப்ப பெண்ணினாக
சரித்திடுவாய் வாட்டுவோர் வழுப்பாசுலோக
  விதமாகப் புடத்தினிலே வைப்பதாகும்
பெருத்தகிகாரு பீற்றுதலே சீத்தினகரும்
  ஒரொடு உவைத்தார் சிலமுக்குமாயே. (௱௬௩)

வாறான உவர்ப்பூவைக் குருவாய்ச்செய்ய
  மாட்டினேன் சவுக்காரம் வழலைக்குக்
கேறான பூவிரடை குருவைக்கொண்டு
  செயச்சே செய்துகொண்டு உப்பைக்கட்டு
வீறான வுப்பாலே குடுக்கட்டு
  வேதைகண்ட மார்க்கமட விளக்கிப்பாரு
சீறான விதைமுறைமோ கோடாகோடி
  விந்துக்கடின்ற கட்டுமோ கோடியாமே. (௱௬௪)

ஆமப்பா விந்தாதி குருவினாலே
  அடங்காத தொழிலப்பா அமைக்கப்போகா
நாமப்பா சட்டமுனி பெண்டுகொண்டு
  சாற்றியதோர் காவியத்திற் குருப்பூநீர
வேமப்பா வித்துருவை விளம்பிதாகும்
  வேறுமட்டுக் குருமட்டும் விளவிருந்தோர்
நாமப்பா சாக்கெல்லாம் வேதைபோகிந்து
  சட்டமுனி ஆயிரத்தின் சார்வுதானே. (௱௬௫)

காணப்பா கைமுறைக்குச் சட்டைநாதர்
  கருத்துடனே சாஸ்திரத்திற் காட்டினேன்
பூணப்பா குருமுறையோ கோடாகோடி
  பொன்னோடு வெள்ளித்தை பெண்டுக்கேசே
கோணப்பா நோறுமட்டுக் குறைபோகோடி
  குட்டுறு சுக்கைவடு தோணிப்பாரு
மணப்பா வதிலிருந் தானதிவாத
  முற்றப்பார் தவறுதா னுண்டக்கரனே. (௱௬௬)

ஒன்றான வயித்தியத்தின் குருவுஞ்சொன்னேன்
  ஒட்டகோர் வாதத்தின் குருவுஞ்சொன்னேன்
ஒன்றான முதலண்ட மேலியத்தை
  உணர்வாக சொல்லிவிட்டேன் இடமைக்குள்ளே

ஒன்றான பூசைவிதி செய்யுங்காலை
  முறைவாடு மனமடக்குந்தி உள்வேண்டினை
ஒன்றான நினைவாலே ஒளியைக்காணு
  முறமைப்பா ராதமைகே துடியேமே. (௱௰௭)

ஏறடா குளிகையிட்டுக் கற்பங்கொண்டு
  இருக்கையிலே உடம்பசந்து பெருத்துநொந்து
தேறடா தேகமெல்லாம் வெறுப்புக்கண்டு
  சிந்தையிலே அயாமாய்த் தசைசிர்விம்மி
மாறடா தசைவிங்கி மயக்கமானால்
  மறுபடிதான் குட்டமிற மாறிப்போக
விறடா சொல்லுகிறேன் சாதிலிங்கம்
  விளங்கவே பலமொன்று வாங்குவாங்கே. (௱௰௮)

வாங்கிடுவா யரைப்பொடிதான் பலந்தானொன்று
  வளமான வீரம்பூ காராசாரம்
தாங்கிடுவாய் வகையொன்று பலகாலவீதம்
  சாதிலிங்கத் திடைபோடு தாரஞ்சிங்கி
ஓங்கிடுவாய் வகையொன்று ஒதகட்டி
  உத்தமனே பழச்சாற்று லரைப்பாயப்பா
பாகமுடனே விருசாம மரைத்தபின்பு
  பதைப்பட்டக் குகைக்குள்ளே பதித்துவையே. (௱௰௯)

வையப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
  வரிசையா மருசெருவித் புடந்தனைப்போடு
செய்யப்பா வாயினின் வெளித்துக்கொண்டு
  இரும்புக்குதான் குகைக்குள்ளே சேரவைத்து
ஐயப்பா கருவங்காயல் வீரகாரம்
  கைமுறையாற் சாரம்பூ நீறுகட்டி
தொய்யப்பா அயக்கனகந் தனக்குநேராய்ச்
  சூட்டியே உருக்கையிலே சுத்தமாமே. (௱௨௰)

சித்தித்த லோகமடா வங்கமாசு
  தொகுகுறிபோற் குதத்தைச் சரியாய்ச்சேரு
மத்திக்க உருகுமடா குதந்தானு
  மடங்காத குதத்தை மடக்கக்கொல்லும்
பதிதரும் வீரமதிற சரியாய்ச்சேரு
  பாங்கான வாலாச மாகும்பாரு
அத்திசு முலைப்பாலா லாட்டிஆட்டு
  அம்மம்மா செந்தூர மாகும்பாரே. (௱௨௰௧)

ஆகுமடா செந்தியது வெட்டிப்பிட்டு
  அப்பனே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டிச்
சாருமடா மூன்றுநா ளரைத்தபின்பு
  சாத்தடா சிலைக்குமட்டும் புடந்தைப்போடு
பாருமெப்பம் குக்குடமாம் புடத்துக்கேதான்
  பறக்குமப்பா பதினெட்டுக் குட்டமெல்லா
மேகுமடா கெந்தியது குல்மேகம்
  என்சொல்லிவன் குன்றிவிடை வீதமாய்க்கொள்ளே. (௱௨௰௨)

அளசிலேகியம்.

கொள்ளவே சொல்லுகிறேன் அலசிதன்னைக்
  கூறுகச் சாறுபலம் ஒன்றுவாங்கி
அள்ளவே பனைவெல்லம் பலந்தானொன்று
  ஆவிசிட்டுப் பாகுசெய்து காச்சக்காச்ச
அள்ளவே திரிகடுகு மதுரந்துமம்
  சுகுக்கான காருகோ வரிசிசெந்தி
வள்ளலே பறங்கிபுட பட்டையோடு
  வாய்விளங்கம் கோட்டமொடு வகைதாநென்றே. (௱௨௰௩)

வகையொன்று பலவீதமாக வாங்கி
  வாகாகச் சூரணித்துப் பாகிற்சிண்டி
தகையாதே நறுநெய்தான் படிகால்விட்டுச்
  சாரமுள்ள தேன்நெய்க்குப் பாதிகூட்டித்
தகையாக மெழுகுபதந் தன்னிலேதான்
  தோன்றவே வழித்துவைப்பாய் பீங்கானுள்ளே
பகையான நோய்களொன்றும் பதினெட்டுக்குட்டம்
  பறக்குமடா லேகியம் கண்பார்க்கு முன்னே. (௱௨௰௪)

கண்பார்த்துக் கைபார்த்து முகத்தைப் பார்த்துக்
  கண்டிதமாய் பண்டிதத்தைக் கருவாய்ப்போடு
விண்பார்த்து மேரும்பாய்த் திரிந்தாலொன்று
  மெய்ப்படா தப்பாகேள் விருதுகட்டு
பண்பார்த்து படித்ததனால் வருவதேது
  பாசாங்காய்த் திரிந்தக்கால் வயித்தியமாமோ
பெண்பார்த்து மோகமுற்ற பித்தர்போலே
  பிலக்கவே வயித்தியத்தைப் பேணிப்பாரே. (௱௨௰௫)

பாரப்பா உருத்துமேல் தோஷபோக்கி
  பாணியிலே உறமைவைத்துப் பதமேயாகித்
தீரப்பா பருக்கையதா யாட்டிக்கொண்டு
  திடக்கவே கிரந்தைபுட வியையுங்கன்றுப்

LB N25
6946

காப்பா அரைத்தபின்பு கொண்டுபோய்க்
கட்டியே சேர்த்து கருக்கக்குப்பிலே
சேப்பா வெந்திடுத்த அடைவைத்தின்று
இன்றபின்பு செய்யதனைக் குடித்திடாயே. (௱௭௬)

குடித்திடு மிப்படியே அஞ்சுநாள்தான்
கூறக்கேள் நாளொன்றுக் குறுங்கிதே
இடந்தனிலே பழமரைக்கால் புசிகோய்த்
தின்றிடவே சொன்னேனே திறந்தப்பாரு
வெடிப்பினுந் அணுக்குச் சிப்பிச்சன்னம்
விரைக்கின்ன நெய்யுடனே கொள்ளிக்காயும்
அடிக்குதி லைத்தாவி புசிப்பாரு
அப்பனே மண்டலத்திற் கமையாமே. (௱௭௭)

நாகச்செந்தூரம்.

ஆமடா நாகத்தின் செந்தூரமேகேளு
அப்பனே தங்கமது பலந்தானொன்று
தாமடா குகைதனிலே பெருகும்போது
தாக்கடா மேறுவிலே தானே பலமொன்று
வேமடா வெண்கார்நுதி வெளாரல்செண்டு
மீறவே கிட்டபோம மூலிகேவம்
நாமடா கலவத்திற் கொட்டிக்கொண்டு
ரசத்திலே பலமொன்று வாருவாரே. (௱௭௮)

வாரப்பா கலவத்திற் கட்டியாட்டு
மாய்ந்தபின்பு வீரமது பலந்தானொன்று
சேரப்பா மூலப்பாலா லாட்டியாட்டு
திரமாக மூன்றுநாள் பணிவிப்பாடு
சேரப்பா செந்தகந்தான் செட்டிப்பிட்டு
சேர்மையாய் பொறுக்கவேண் சாற்றுவாட்டு
போப்பா வில்லைசெய்து காய்ந்தபின்பு
பேதமில்லை குக்கிடயாம் புடந்தாருதே. (௱௭௯)

ஆமுன புடத்தாக்குப் பொறுக்கிவின் சாற்றுல்
அரைத்தரைத் ததப் புடம்போடு வெக்கும்போது
பேறுன நாகந் செந்தூரமாச்சு
பெருமைசொல்ல வென்றாலே முடியாதய்யா
வாறுன கற்பமது கொண்டும்போது
வயிற்றிலே யெரிவுகளும் மிஞ்சிக்கட்டு
தேறுதே காயந்தான் உலாக்குவத்தி
தேனைபோலவே மினுத்தால் செய்யக்கேளே. (௱௮௰)

செய்யவே யென்றக்கால் சொல்லக்கேளு
திரமான நாகத்தின் செந்தூரத்தை
மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் பணவெல்லத்தில்
மெத்தவே கொள்ளாதே குன்றிகொள்ளு
கையோகத்து செய்யாதே புளியாகாது
தாம்பூல மாகாது சடத்திலேநீக்கு
பொய்யல்ல மூலத்திலெடுத்த சோகம்
போகுமடா புலத்திலே கருகாவலே. (௱௮௧)

கருகாவு மேல்மொழி சாதிக்காயும்
சுக்காயுத்து சுத்திசூடே வாய்விளங்க
மிருசாம மெழுகுடனே குணக்கான்
மீனமேடி இப்பிலியும் கடுக்குமூலம்
மஞ்சளோடி பத்திரியும் கிராம்புமூலம்
வரிசையாய் குமுசானி சிறுதக்கமூலம்
திருசூம வகையொன்று பலந்தானொன்று
சாதகமா வருத்துக்கொ குரணித்தாவே. (௱௮௨)

குரணந்தான் கண்டதற்குப் பாதியளவு
அகமாக சீனியுடன் சன்னிநாடி
உத்கிலோர் மருகுநெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
கரமையாற் றெளிவுள்ளத் தவைதானிகண்டு
கொடுக்கு மருதமெல்லாம் போதுமேகொல்
மீறுமின்று மிடிக்குத்து கழுஞ்சினெசனே
சிருகா நாகத்தின் செந்தூரத்தை
சிலக்குத் மண்டலத்தான் குன்றியுண்ணே. (௱௮௩)

உண்ணவே முளமெல்லா மபானவே
புறாவொன்று வாய்வாலே குளிர்வுபோச்சு
கண்ணவே தசவாய்வு மெகேபோச்சு
கழிச்சல்போ பிரத்தமெல்லா மெங்கேபோச்சு
அண்ணவே இருளியெல்லா மகன்றுபோச்சு
அப்பனே பசிதீர்த்து அகன்றுபோச்சு
என்னவே அருமையான மதிசுனை
எளிதல்ல பாம்பினுட விடந்தான்வாமே. (௱௮௪)

விடமேறிக் கொண்டதுபோல் மெய்யிலுள்ள
வியாதியெல்லாம் பறப்பதனைக் கண்டோமிக்
இடமாக நாகத்தின் செந்தூரத்தைச்
செப்பினோர் கைமுறையாற் சேர்ச்சொன்னோன்
வடாது கருவதனை கட்டிக்கொண்டு
வைப்பேசெந்தூர பாத்திரைதான் செய்வாய்

பட்டான வங்கமது சேர்ந்ததாலே
பரிவைமுந்திக் கொல்லுமடா பாருபாரே. (உஅரு)

வங்கச்செந்தூரம்.

கொல்லுமே தங்கத்தைக் கொல்லுங்கொல்லும்
கொடிதான நாகமது பலந்தனென்று
செல்லுமே செந்திர சந்தனத்துப்பாதி
சேரப்பா வெட்டிவேரொன்று காசுகட்டி
வல்லதொரு பிளருதக்காளிச் சாறாட்டி
வரகாக விருசாம மறைத்துக்கொண்டு
அல்லலே பூசியே முடிந்திகட்டி
ஆகாகா வங்கமது பலந்தான்கொண்டே. (உஅசா)

கொண்டான வங்கமது உருகும்போது
நிசமாகப் பனம்போலே வில்லைதட்டி
இண்டாட வேகொடுக்க விழுங்கும்பாரு
சிறப்பாக மருந்தெல்லாந் தின்றுவங்கம்
கண்டதுண்டோ யென்னுள்ளே விந்துகட்டிக்
களங்கமட்ட வங்கமது உருக்கிப்பாரு
இண்டாடு கண்விட்டுக் கருவியுள்ளே
சிரவித்துப் போகாது கவுசிகட்டே. (உஅஎ)

கட்டப்பா நாதத்திற் பாதிசேர்த்து
கொட்டப்பா கருவங்கை கட்டிப்போச்சு
மூட்டப்பா கண்டிகைக்குத் தாளகத்தை
முன்னிப்பாய் சத்திசெய்து தடுத்துக்கொண்டு
காட்டப்பா வங்கமது உருகும்போது
கட்டுமாம் தேங்கதனைப் பொடித்துப்போடு
பூட்டப்பா காயுருகிக் காம்பால்விட்டு
புகழான கல்வங்கம் போலிருக்குமே. (உஅஅ)

பொலிந்தவங்கம் கலவத்தில் பொடித்துத்தானாய்
பூதக வெட்டிவேரொன்று வகர்த்திப்போடு
[illegible] பாதிருக்கும்
வீரமதில் வங்கத்திற் சமனுச்சேரு
மகிழ்த்துதப்பா வாசோச முன்போளட்டி
வாகாக வாட்டிடவே பனியிற்போடு
கலிந்துவிடும் வெயிலிலே செந்திரன்னா
கெட்டிப்புச் சேர்க்குமீ காட்டிடாமே. (உஅகூ)

காட்டிடுஞ் செந்தூரம்போலே சாறுவரட்டு
காலான விஷவிசெய்து சமிந்துபோடு

சூட்டிலே வைத்திதனை போடுமுடு
புறவாகச் சீலைசெய்து காயவைத்து
தாட்டிகமா யஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு
சாதகமா யருக்கிரண்டு சாற்றுலாட்டி
மூட்டியே கையுறையாய் புடத்தைப்போடு
முதண்ட வங்கமது முருக்கம்பூவே. (உகூ0)

முருக்கம்பூ நிறமென்ன ஒப்போ அல்ல
முதமியமாம் செந்தூரம் பணவெடைத்தில்
இருக்கறலே குன்றிகொண்டு மண்டலந்தான்
இதமிகு மதாமொடு சீரகமுங்கூட்டி
புருக்குமுடன் பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டால்
குமிடா மேகமெல்லா மொழிந்துபோகும்
பெருக்குமுடன் வாயுவெல்லா மெங்கேபோச்சு
பித்தமொடு குட்டமெல்லா மொழிந்துபோச்சே. (உகூக)

போச்சடா கிரந்தியொடு குலைதாகம்
புணர்ச்சியொடு விந்துவிலே சென்றவாயு
போச்சுதடா வுதரத்தில் உள்ளவாயு
பொருமலுடன் மேலேப்பம் புழுக்கல்மூலம்
போச்சுதடா குகிசவாயு குன்மம்
பூரணத்தைக் கொல்லவந்த சுபரோகங்கள்
போச்சுதடா பிணிசங்கள் பாலரோகம்
புத்திகெட்ட சித்தர்களே புலைக்கேனே. (உகூஉ)

புகலக்கேளா வங்கமது தங்கமப்பா
பொய்யல்ல கட்டியதோர் கருவங்கத்தால்
அனிலமெல்லாம் படைத்தளித்த பரந்தின்கூடி
வாகத்திற் குதிமெத்த வருந்தச்செய்வேன்
பகிரண்டம் பேதிக்குந் தலமகிமும்
பலனுலவு வங்கத்தாற் பரிந்துவாளது
சகமெல்லாஞ் சொல்லாது தகையப்பம
செப்பினேன் புலத்தியனே சேர்க்கானே. (உகூங)

வெள்ளங்கச்செந்தூரம்.

சாணப்பா தங்கமது பலந்தானென்று
கடியதொரு குகைதனிலே உருகும்போது
தோணப்பா நாகமொடு தாரந்திங்கி
அத்தித்த வெள்ளியம் சாதிலிங்கம்
பேணப்பா வரிதாரம் சிப்பிவீரம்
பேரான வெள்ளார வெட்டிக்கட்டி.

புண்பட்டு வலைவொன்று பலமுங்கல்தான்
 புகழான பழச்சாற்று லரைத்தக்கட்டே. (௱௯௪)

அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று அப்பாகேளு
 ஆகாச பூநீறு சாரக்கூட்டி
வரைக்கடக்கா நீறுடும் நீவிரைந்து
 மாட்டிவா பிருசாம மரைத்துக்கொண்டு
நிரைக்கவே குன்றியெடை வில்லைகாய்ந்தால்
 நேராக ஒவ்வொன்றுப் கொடுக்கவார்க்கும்
திரைக்கடங்காத் தங்கமது மருந்தெல்லாமுண்டாய்
 சாதமாய்த் தங்கத்தின் களங்கம்போச்சே. (௱௯௫)

களங்கம்போ யிருக்கின்ற தங்கந்தன்னைக்
 கருவாளியல் விரமொடு காரசாரம்
வழுங்கவே பழச்சாற்று லாட்டிக்கூட்டி
 வாகாகச் சோதித்தப் பின்புகேளு
விளக்கொண்ட வீயமடா தங்கந்தானும்
 வேதைதிலில் சொல்வதற்கு நாவெழுமோ
உளம்பெறவே ஆதத்தைச் சரியாய்க்கூட்டி
 உத்தமனே வீரத்தை யொன்றுப்த்தாக்கே. (௱௯௬)

தாக்கடா வெண்டைய முலைப்பாலாட்டிச்
 சாதகமாய்ப் பழச்சாறு கூடவாட்டி
வாக்கடா பிருசாம மரைத்தபின்பு
 வரிசையாய் கைமுறையாய் பனிதிற்போடு
போக்கடா கெந்தக மிரட்டிப்பிட்டு
 பூட்டடா தானகந்தா ஜெயக்கொன்று
யாக்கடா பத்திலொன்று சிலையுமிட்டு
 அப்பனே பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டே. (௱௯௭)

ஆட்டிவா பிருசாமம் வில்லைசெய்து
 வாதித்தன் கண்டபின்புக் குப்பிக்கேற்றி
மூட்டிவாய் மூன்றுநாள் முத்தியிட்டு
 முழுங்கவே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணி
இட்டுவா யருணனிறந் செந்தூரத்தைச்
 சிறப்பான பூரணசந்திரோ தயத்தான்
காட்டிவாய் சந்திரோ தயத்தைக்கண்டால்
 கெடுமடா நோய்களெல்லாங் கண்காணுதே. (௱௯௮)

கண்காணு நோயோடு காலன்பாவி
 கடைகெட்ட வாக்கார மூளேபுக்கி

விண்காணு விக்குவக்கே மேலேயேனும்
 விருதாச மனைத்தன்னை பொன்றுப்பண்ணு
முன்காணு வழுதத்தா னன்னேபாரு
 மொன்றல்லக் கற்பத்தை யுடப்பெண்ணும்
பெண்ணுகச் சைவோகம் பிலத்தந்தான்றுங்
 போரமல் சொல்லுமடா பிறநீக்கோவே. (௱௯௯)

பிறந்தோ வைப்பொடு மனோதரந்தான்
 பெருவயிறு நீர்ச்சோகம் பித்தரோகம்
திராமான வாதத்தி லெழுந்தரோகந்
 திலேந்தயனத்தா லெழுந்தவாறு நோயுந்தோஷம்
வரமான பதினெட்டிச் சன்னியோடும்
 [illegible]
முறையான கிரந்தியோடு மேகமுடன்
 போனிப்புத் தட்டிலைக ளொன்றில்லையே. (௨௱)

ஒன்றல்ல சதையிலுள்ள நோயும்போகு
 முத்தமனே நாம்பிலுற்ற நோயும்போகு
மொன்றல்ல வயானனின்ற வாயுவாலே
 ஒருகோடி நோயுண்டாமெப்பாரிசொல்ல
ஒன்றல்ல உந்தியின்கீழ் மூபானனின்று
 ஆட்டலெல்லாங் கெடுப்பதற்கு வுள்ளவேகொண்டோ
தென்றல்ல சிலைபோக்கிச் சிலம்மாய்ச்செய்தால
 ஒருமுடிந்த போமுலைத் தபானன்றுனே. (௨௱௧)

தானென்ற நோபல்ல மயானனுலே
 சார்ந்துவரு பிராணனென்ற வாயுவாலே
வானின்ற திசைபத்தும் உதானனாலே
 வந்ததடா வெழுவகைப் பிதிலேயுக்கி
வேனென்ற நோயெல்லாம் படைத்தப்பா
 மெய்யிருந்த போமடிமக் கிரோதந்தெய்யும்
ஆமென்ற பூரண சந்திரோதயத்தை
 யெள்ளளவு முட்கொள்ள விடைத்துப்போச்சே. (௨௱௨)

சுயமாக்கினிகுமாரம்.

போச்சடா சினியிலே செய்தான்கட்டிப்
 புகழான இரசமிகு சிரகமுங்கூட்டிப்
போச்சென்ற நோய்களெல்லாந் தேசதானே
 புக்குமடா காணமெங்கே கடலெங்கே
போசடா கற்பத்தால் வந்தநோயும்
 போகுதடா பூரணத்தைத் தின்றதாலே

போச்சப்பா கற்பமக வெல்லாம்பாரு
  பூண்டதொரு சுயமக்கினி குமாரன்போக்கே. (௨௱௩)

குமாரனென்ன வேகமுக்குச் சொல்கிறேன்கேள்
  குற்றமெல்லாந் தீர்த்திருந்த வயத்தினியுந்
சமானமதாய்க் காத்தத்தி னியந்தானுந்
  சரியாக வகையொன்று பலந்தானென்று
வழுவாடு தாளசுத்தான் பலத்திற்பாதி
  யப்பனே கெந்தகம் பலந்தான்ரெண்டு
எமரய குதமதைப் பலமுங்கட்டி
  எதுமிசசம் பழச்சாற்றால் சாமமாட்டே. (௨௱௪)

ஆட்டுவாய் கற்றமுஞ் சாமசாமம்
  அப்பனே ரவிதனிண்ணத்தில் வைத்து
மூட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் திங்களொன்று
  முடிந்ததுருக் கமுஞ்சியதில் வீரம்போட்டு
மாட்டுவா யென்சொல்லே வரைக்கும்போதில்
  மகத்தான ரவிமுகத்தி லெல்லாமந்தம்
ஆட்டுவாய் கெற்பதோய் குலமேகந்
  தொடுகுழிபோற் குன்மத்தைத் தாக்கும்பாரே. (௨௱௫)

தாக்குமடா அக்கினிகுமார னபாஞ்சு
  சொல்லின்வாய் முக்குமுன்பே சுழற்றிவெட்டு
பாத்தினிலே விரும்புபட வைத்தாப்போலே
  பறந்துவிடு மகாராச புத்திரக்கான்
சிரத்தினிலே வாய்வேது செலுத்தானேது
  தேகத்தில் தசைகளுட வலிதானேது
காத்தினிலே மீதுமுறை காரகமேது
  தடிக்குமொரு விழிநோய்கள் தொண்ணூற்றாறே. (௨௱௬)

ஆறுவகைச் சிருணியெல்லா மகன்றுபோகு
  மப்பனே மகோதரத்தை யறுத்துவாங்கும்
கூறுகின்ற குறைநோவு குஷ்டமெல்லாங்
  குடிப்போமே மென்றுசொல்லிக் குமாரனேடே
வேறுமொழி பேசாமல் விரைந்தங்கோடும்
  வெட்டவெளி நோய்களெல்லாம் விழலாய்ப்போகும்
தேறவிக்கக் குமாரவர்க்க மார்க்குமில்லை
  செப்பினேனி தாவரிக்க தெளிக்கிடாயே. (௨௱௭)

ஆனந்த வயிரவன்.

தெளிக்கிடவே யானந்த வயிரவன்தான்
  செப்பினது செப்புகிறேன் புலத்தியனேஅய்யா

களிக்கதொரு பச்சைக்கற்பூரம் பால்சேர்ந்து
  கவுரிசிக்கு சிங்கதாரம் காரசாரி
வழித்தவெந்தி வீரமொடு சிங்கிநேட்டி
  வகையொன்று பலமொன்று மண்டலத்தான
குளிர்ந்தகுழிப் பெண்ணரிசி சிற்றூழும்பால்
  கொட்டியதை யெண்சாமம் ரவியிற்போடே. (௨௱௮)

போட்டப்பா வில்லைசெய்து காய்ந்தபின்பு
  புடமொன்று பத்தெருவில் மனதிருந்துபோடு,
நீடப்பா நீறியது இடைபோத்து
  நேருகின்ற தாத்தமொரு பலத்தைகட்டு
கூடப்பா கூடமொரு பலந்தானென்று
  கூட்டியபின் குருக்கழஞ்சி தாக்கிப்போடு
ஆடப்பா விதிருட்டு மகாரசன்னி
  யானந்த வயிரவனும் பொன்னூமத்தே. (௨௱௯)

மத்தினுட சாற்றாலே சாமமொன்று
  வாகாக மிளகுபோல் உண்டைசெய்து
பெற்றதொரு சம்பிருணிப் புகையிற்காட்டிப்
  பெருமையொத்த வெள்ளியுட மிழுக்குள்வைப்பாய்
சத்தியுட சாபத்தை நிவிர்த்திசெய்து
  சாதகமாய் வயிரவனைப் பூசைபண்ணி
முத்திபெறுங் குளிகையெல்லாம் முன்பின்பாராய்
  முன்னென்ற சன்னியெல்லா முறிந்துபோமே. (௨௱௰)

முறிந்துபோங் குன்மமொடு குட்டம்பூலம்
  மூலத்திற் கிராணியொடு வானந்தயாம்
முறிந்துவிடு மானந்த வயிரவனைக்கண்டால்
  மோசமடா வென்றுசொல்லி நோய்களெல்லா
முறிந்துபோம் செங்காரை விருந்தட்செல்லை
  மூப்பூவின் குருவினுட நூற்கமப்பா
முறிந்துபோம் சபத்தல் கண்டாயப்பா
  யோகமாய்ச் சுதபற்பந் சொல்லுறேனே. (௨௱௰௧)

சுதபற்பம்.

சொல்லுகிறேன் வெண்மூளிப் பழத்தின்சாறு
  தோன்றுகண்டங் கத்திரியின் பழத்தின்சாறு
வெல்லுகிறே சிர்மூளி காவெள்ளருளி
  விளங்கவே குமட்டையுட பழத்தின்சாறு
மல்லுகிறேன் படியொன்று வகையொன்றப்பா
  வஞ்சபத்தைப் பலங்கெந்திக் கலவத்தாட்டு

கொல்லுமடா வென்றுசொல்லும் செந்தூரந்தான்
குருவிடமே யறிந்துமனதைக் கட்டுப்பாட்டே. (௨௰௨)

ஆட்டலே சாதிமல்லாம் வற்றலற்று
ஆச்சரியங் காசுபோல் வில்லைசெய்து
மூட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுலர்த்தபின்பு
முறைப்போடே கையுறையாய்த் தயிலம்வாங்கு
நாட்டுவாய் குழிமேரு பலந்தானியம்
நலமாகக் கலவத்தில் வார்குவாரு
கூட்டுவாய் கெந்தியுடன் தயிலமப்பா
குறையாமற் பலமொன்று கூட்டுவாயே. (௨௰௩)

வாரப்பா குடிக்குக் காசிச்சாறு
வகையாகப் படியொன்று மாணமாகச்
சேரப்பா தயிலமொடு குகந்தானுஞ்
சேர்த்தரைக்க மூன்றுநாள் மாண்டுபோகும்
கூரப்பா குகைவிட்டுச் சில்லுச்செய்து
குக்கிடத்தில் கீழ்வைத்து கொடுத்தாற்றான்
பேரப்பா யிதுக்குப்பேர் ரசகற்பூரம்
பெரிதான கிரந்தியெல்லாம் பிரிந்துபோமே. (௨௰௪)

போமடா வாயுவென்ற தெல்லாங்கேளு
புற்றரை யாய்ப்போமுடி நடந்திடும்புற்று
வாமடா விங்கப்புற்றுச் சூலைமேக
வளவற்ற கோய்களெல்லா மகனுமப்பா
நாமடா புடஞ்சயமாய் ரசகற்பூரம்
நாட்டினேன் மிதுவன்றிப் பதங்கஞ்செய்வார்
தாமடா கொண்டாக்கால் வாயைக்கட்டித்
தந்தம்போம் பொறுத்தெல்லாஞ் சாருமனனே. (௨௰௫)

வயிரபற்பம்,

காணப்பா கட்டுப்பல பிணக்கன்தேனில்
கைக்கொண்டு பக்திசெய் வயிரந்தானுந்
தோணப்பா கவசமிட்டுப் புடத்திலீனுந்
தகமாக உடப்புக் குருவையப்பா
வீணப்பா வல்லவிது வயிரபற்பம்
மீறுமே சமனுக்கச் சூதக்கூட்டி
பூணப்பா சூதத்திற் பாதிவீரம்
புழுக்கத்தி பிசைப்பாதம் வண்டுகட்டே. (௨௰௬)

வண்டசிசி குதத்திற் பாதிகூட்டி
வளமான லிங்கமதினுடன் மாட்டிப்போட்டு

சென்றோர் எரைத்தபின்பு வில்லைகட்டி
கோரக உலர்த்தபின்பு புடத்திற்போடு
கண்டவரார் வயிரத்தைப் பற்பமாகக்
கடினமடா வயிரமது பற்பஞ்செய்ய
பண்டையிலே யிதனுலே பரியைத்திற்றிப்
பரிசனத்தில் வீரமிட்டு வேதைபாரே. (௨௰௭)

வேதையாகத் தங்கபற்பம் தேனில்குன்றி
வீதமடா மண்டலங்கொள் ஆயமெல்லாம்போம்
பாதையாம் வச்சிரத்தால் தங்கத்தீர்பிப்
பாசமாய்க் கொண்டுவந்த மார்க்கமப்பா
போதையாந் தேகமெல்லாம் பொன்போலாகும்
பிள்ளைகட்குச் செய்திட்டால் பிலத்தவாயக்
தாதையே யிமையத்துக் கட்டிப்போகுந்
சகலசித்துங் கைவசமாஞ் சாற்றுபாரே. (௨௰௮)

பாரப்பா வயிரபற்பம் பனைவெல்லத்திற்
பாக்களவு கொண்டு மண்டலந்தான்
சாரப்பா தேகமது வயிரம்போலாந்
தலைமேலே வெடித்தபுண்கள் புளைவேயோடு
நீரப்பா பவுத்திரமுதற் கண்டமாலை
நீராத கடிவிஷங்கள் குஷ்டரோகம்
போரப்பா வயிரமொன்று கேட்குமுன்பே
பிரிந்து பாராமலே பிரிந்துபோமே. (௨௰௯)

பிரிந்துபோங் கற்பத்தால் வந்ததோஷம்
பிறைபொருக்குமோ வயிரங்களுறப் பார்த்தால்
முறிந்தபோ மலக்கட்டு கட்டித்தானால்
மோசமடா மலக்கட்டுந் தீரச்சொல்வேன்
செறிந்ததத் திரிகடுகு ரோகணியிந்துப்பு
திரிபலை முக்கனிக வீடையமோமம்
அறிந்துவாய் விளக்கெண்ணெய் நறுக்குஞ்சுறைம்
அப்பனே வகையொன்று பலந்தாக்குன்றே. (௨௨௰)

ஒன்றப்பா நிலவாகை ஆரணந்தான்
உத்தமனே யசைப்படிவா லுணர்ந்துசெய்து
நன்றப்பா மருந்துடனே யெல்லாந்தானாய்
காட்டினுற் கண்டிடைக்குச் சிவதைகட்டிச்
சென்றப்பா பேரண்டத் தயிலத்தோடே
திரமாக வெகியம்போற் செய்துகொண்டு
வென்றப்பா வெருகடிதான் சீனிவாயில்
விழுங்குவா வீனிப்போடே விழுங்குவாயே. (௨௨௧)

விழுந்துவாய் லேபியந்தான் கழந்திரெண்டு
மீழுகின்ற சீதமெல்லா மறுந்தண்டேபோம்
ஓழுங்கான வேப்பீர்க்குக் கிஷாயத்திற்கொள்
உத்தமனே திருமியெல்லா மொழிந்தபோகும்
கழுக்காத குடல்வாயு மாண்டுபோகும்
கலமான வபானவாய்க் கப்புத்தோன்று
எழுங்காமல் சுத்தியுண்டாம் சித்தேசஷம்போம்
இதைப்போலே கைபேதி யில்லைகாணே. (௨௨௨)

காணப்பா கெந்தகமும் லிங்கம்வீரங்
கட்டாகக் குருவோடு காரசாரம்
பூணப்பா சிலைகாகங் கருகாகவங்கம்
புகழான வெள்ளியொடு தங்கந்தாரந்
தோணப்பா தாரசிங்கி யயத்திறேடு
அரிசிபொன் னிமினியொடு தாக்கந்தூடன்
வேணப்பா வகையொன்று பலந்தானென்று
வெண்கருவி லெருக்கம்பால் கீர்விட்டாட்டே. (௨௨௩)

ஆட்டுவாய் முச்சாம மப்பாகேளு
மையனே முலைப்பால் சாமமொன்று,
நாட்டுவாய் பழச்சாறு சாமகாறு
நல்லதொரு பொற்றலையின் சாற்றினாலே
மூட்டுவா யிருசாம மரைத்தபின்பு
மூனையான வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
நீட்டுவா யுலர்த்தபின்பு குகையில்வைத்து
நிசமாக மேல்மூடிப் புடத்தைச்செய்யே. (௨௨௪)

செய்யடா புலஸ்தியனே யீசானத்திற்
செப்பமாய் வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணு
செய்யடா மணம்மறைவில் முப்படிதருவாலே
திடமாகப் புடம்போடு மயில்கழுத்தாம்வண்ணஞ்
செய்யடா குழமதைகள் கெந்திகூட்டித்
தீர்க்கமுடன் பொற்றலையின் சாற்றாட்டி
செய்யடா குக்குடமாய் முன்போற்போட்டுத்
திடமாகுஞ் செய்செந்தூரந் தான்காணே. (௨௨௫)

செந்தூர மாகுமடா பொற்றலையின்சாற்றால்
திரும்பியொரு போதரைத்துப் புடத்தைப்போடு
செந்தூரங் கருஞ்சிவப்பா மப்பாகேளு
தேனோடு செந்தூரங் குன்றிகொள்ளு
செந்தூர மயிர்க்கச் கரையிற்கொண்டால்
தேகத்தில் வெட்டைசுரஞ் சோப்போகுஞ்

செந்தூர மண்டலமே தின்றையானால்
சிரதோஷஞ் சலதோஷ மபாலவாய்வே. (௨௨௬)
வாயுவினால் வந்ததொரு மேகநோய்
வலிகுன்மங் காமாலை சோகைபாண்டு
கோயுமுட னந்திக்குள் கரும்போகும்
நெஞ்சுவலி தண்டெரிவு பிறதீக்கண்டு
மாயுமே நாதவிந்து விழுந்தும்வாய்வு
அப்பனே புழுவெட்டு சிழுவில்ரோகம்
சாயுமே கோய்களெல்லா திருபிடக்கைநடுக்
குவமண்டு போகுமடா சகலநோவே. (௨௨௭)
சகலமாம் நோயெல்லாந் தீர்ந்துபோகுஞ்
சாற்றுகிறேன் புலஸ்தியனே யப்பாகேளாய்
சுகமான கெந்தியது பலந்தானென்று
கட்டிலே யப்பொடிதான் பலந்தானென்று
புகலாதே பழச்சாற்றி லரைத்துச்சாமம்
பூட்டியதை வெள்ளெருக்கம் பாலிலே
வகையாக இருசாம மாட்டிவில்லை
வளமாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. (௨௨௮)
உலர்த்தபின்பு முப்புதெருப் புடத்தைப்போடு
உத்தமனே யனுபானங் கண்டுகொள்ளு
அலர்த்ததொரு நோயெல்லாம் மின்னக்கிப்போகும்
அப்பனே காந்தமது பலந்தானென்று
பலன்பெறவே கெந்தியது பலந்தானென்று
பாங்கான பழச்சாற்று லரைச்சாமம்
கலந்தாட்டு வெருக்கம்பால் சென்சொம
கட்டுவில்லைத் தான்காய்ந்தால் புடத்தைப்போடே. (௨௨௯)

மண்டூரச்செந்தூரம்.

போடுவாய் முப்புதெருக் குண்டுநீதான்
பொலிவான செந்தூர மனுபானத்தில்
தேடிநீ சொன்னப்பா ரோகமெல்லாந்தீருந்
திரமான மண்டூரம் கேளுகேளு
வைவா யாயிரத்தான் வருஷம்சென்ற
சுற்றதொரு மண்டூரம் பலந்தானென்று
கூடுவாய் கெந்தியது பலந்தானென்று
கொட்டுவாய் குருவோடு கெவுரிகாணே. (௨௩௦)
தாவென்ற சினமோடு தாளகந்தானென்று
சாரமொடு வெடியுப்புச் சாரங்கூட்டுக்
காவென்ற வெருக்கம்பா லதனைவிட்டுக்
கலவத்தில் சாமமொன்று பழச்சாற்றாலே

நேமென்ற சாயம்பெண் டாட்டிவில்லை
விளக்கவே லைய்ந்தபின்பு புடத்திற்போடு
கோவென்ற குக்குடத்த சமாசமயறல்போல்
குழிப்புடமே யவரத்தனார்க்குப் புடத்திற்போடே. (௨௧௧)
புடத்த சத்தானணபின்பு மண்ரோத்தான்
பிலத்தவொரு செந்தூரமாகும்பாரு
திடம்படவே யதுபான மயிக்குசெய்தால்
தேகத்திற் பாண்டுவெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
நடம்புரிந்த விக்கமதே சிலையுக்கன்னூர்
ராசவர்த்தன் கெவுரிமிகு தாசகிந்தி
விடம்புரிந்த வெள்ளையொடு தாளகந்தான்
மீரவே வகையொன்று பலந்தானென்றே. (௨௧௨)

நவலோகசெந்தூரம்.

பலமான தெல்லாந்தான் சமனுய்க்குதம்
பரங்கான லைங்கோல நெய்விட்டாட்டி
நிலமாக விருசாம மரைத்துக்கொண்டு
பிசகாம லீரவியக்கினி பதங்கமேற்றக்
குலமான நவலோக மெல்லாந்தாகும்
கூறவே பதங்கமது பலந்தானென்று
நலமாக ஆனைசயிலே யுருக்கும்போது
நல்லவெள்ளிப் பலமொன்று உருக்கித்தீரே. (௨௧௩)
உருகியபோதா வெள்ளியது கலைத்திட்டு
உத்தமனே நூண்டிபலம் விரக்கட்டி
பெருக்கவே முலைப்பாலா லாட்டிதுட்டு
பேசாமல் மூன்றுகான் பணிவிற்போடு
கருவான செந்தகந்தான் பலம்காவிட்டு
கட்டான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டு
உருவான குப்பியிலே வாலுசெந்திரம்
ஓகோகோ அற்புதான செந்தூரந்தானே. (௨௧௪)
தானென்ற வெள்ளைத்தா னிக்கவிதம்
சாற்றிடா செந்தூரந் தானேயாகும்
காவென்ற நாகமொடு நவலோகந்தான்
கருநாகம் பித்தளைதாம் பிரத்திரேடு
ஏனென்ற வெம்மொடு நவலோகந்தான்
என்னசொல்வேன் முன்போலே விடைதப்பாமல்
வாவென்ற செந்தூரம் வெவ்வேறாகு
மனவற்ற கோயகளெல்லா மகன்றுபோமே. (௨௧௫)
போமப்பா நவலோக செந்தூரக்கண்டாற்
பொதியான கன்மாந்திர கோய்களெல்லாம்

ஆமப்பா மண்டூரம் போலேயல்லா
லப்பனே நவலோக செந்தூரஞ்செய்
யேமப்பா கைமுறைகள் தப்பாமல்செய்
எதித்தவொரு செந்தூர மெல்லாமாகும்
காமப்பா நவரத்தின மித்தனிதம்
நாட்டினு லொன்பதுஞ்செந் தூரந்தானே. (௨௧௬)

சாதுபதி.

தானென்ற சர்வமகா வீரதூர
சவ்வரசு சாதுபதியைக்கேளு
ஏனென்று பூபதிப்போர் கேட்டுமுன்னே
யெமதூதன் காதறுக்கப்பாய் செல்வார்
வாவென்ற நவலோக செந்தூரந்தான்
வகையான நவரத்தின செந்தூரந்தான்
ஏனென்ற வகையொன்று பலமொன்றாக்கு
இடையன் தவறுதபடி தூக்குதூக்கே. (௨௧௭)
தூக்கப்பா பலமொன்று குதபற்பம்
அரிதிசெந் தூரமது பலந்தானென்று
வாக்கப்பா மண்டூரம் பலந்தானென்று
வாகான காந்தமது பலந்தானென்று
நோக்கப்பா செந்திபற்பம் பலந்தானென்று
கேவதினத் தீக்கின்ற தாம்பிரந்தான்
தூக்கப்பா இரிசிரு பலமொன்றேமது
சாதிக்காய் வாய்விளங்கம் இரும்புகூட்டே. (௨௧௮)
கூட்டிவாய் அதிமதுரம் கடுக்கு மூலங்
குங்குமப்பூ கஸ்தூரி வீரம்பூரம்
நாட்டிவாய் கோரோசனை சிவதைக்கூடன்
ராசவர்த்த மத்தசனக்கல் பின்கடுக்காய்
கூட்டிவாய் தாளிக்கவ் கெதிவிடம்பாஷாணங்
அத்தமொடு கருகரி கெவுரிலிங்கம்
மாட்டிவாய் வகையொன்று பலங்கால்வீத
மைந்தனே மருந்தெல்லாங் கல்வத்துசேரே. (௨௧௯)
சேரவே இளநீக்கி யரைக்கச்சொல்வேன்
செம்முள்ளித் தோடைவேர் கரியான்கொன்றை
மரையொடு வல்லாரை வெண்கொருஞ்சி
மாவிரை முருக்கம்பூச் செம்பரத்தம்பூப்
பார்மெதுவன் கற்றாழம் பழந்தின்சாறு
பாங்கான பொற்றலையின் பொன்னுமத்தை
வாரமுடன் வகையொன்றல் காவொன்றாக
வணக்கவே யரைத்திவாய் சாற்றினாலே. (௨௨௦)

சாற்றிலே யரைத்தஃதை பயறுமட்டாய்த்
தவறாமல் உண்டைசெய்து ரவியிற்போடு
கூற்றுவனார் தேசம்விட்டு தேசம்போவார்
கூறின பூபதிதான் காயக்கண்டு
தேற்றுவார் மானிடர்கள் தேசத்துள்ளே
தேகமினிப் பிலத்ததென்பார் திடக்கொண்டேதான்
மாற்றினால் வியாதியெல்லாந் தீத்தரப்பா
மகத்தான பூபதியை வணங்கிச்செய்யே. (௨௪௧)

நாகபற்பம்.

வணங்கியே புலஸ்தியனே அய்யாகேளு
வளமான நாகபற்ப மாகச்சொல்வேன்
இணங்காத நாகமது பலந்தானொன்று
இந்திடைக்குச் சீலையிட்டுக் கொளுந்திவோல்
குணங்காமற் கிண்டிவரப் பற்பமாகுங்
கூறக்கேள் பின்னெடுத்துக் கலவத்திட்டு
மணம்பெறவே பழச்சாற்றா லொருசாம
மடங்கவே யரைக்கையிலே மருந்துபோடே. (௨௪௨)
மருந்தென்ன வீரமொரு பலந்தைப்போடு
வாகான லிங்கமொரு பலந்தான்போடு
பொருந்தவே துத்தமைப் பலந்தான்வாரு
புகழாக வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
இருந்தவே யஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு
திரமான நாகமது செந்தூரந்தான்
அருந்தவே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தி
லப்பனே குன்மமெல்லா மகன்றுபோமே. (௨௪௩)
போமடா சீதரனே கெந்திரெண்டு
புகழாக வகைபொன்று பலந்தானென்று
ஆமடா பழச்சாற்றா லொருசாம
மப்பனே மதுகல்வந் தன்னிற்கேளு
வேமடா வயப்பொடியுந் துத்தஞ்சாரம்
வெவ்வேறு பலமொன்று விளங்கவேதா
னாமடா ஞுவிலொன்று சாமமாட்டு
கன்றிகல்வத் திட்டமருந் தொன்றாய்ச்சேரே. (௨௪௪)
ஒன்றாக்கிப் பொற்றலையின் சாற்றலாட்டு
உத்தமனே யசாம மரைத்தபின்பு
கன்றனபத் தெருவிற் புடத்தைப்போடு
ஈசகெந்தி சாமமாவிடை போனாது
சென்றுபெடு செந்தூர மென்னசொல்வேன்
சீராகக் குன்றியிடை தேனிற்கொள்ளு

குன்றாத குன்மமெட்டு பிணிகயிறேது
கொழுத்த மகோதரந் திருங்கூடினேனே. (௨௪௫)
கூடினேன் சலாசத் தூசு செந்தூரத்தைக்
குன்றியிதில் தேனோடே கூட்டிக்கொள்ள
கூடினே னிராம்பல் சோகைதாகங்
கொண்டசலக் கழிச்சலொடு விரோகக்
கூடினே னிர்க்கடுப்புக் கல்லடைப்பு
கொத்துமல்லி சிரசத்திற் கொண்டாற்கேளு
கூடினேன் பித்தங்கள் நாற்பதுமேதிருங்
கொள்பிறகிர்க் கோவைகுட்டம் பதினெட்டோடே. (௨௪௬)
பதினெட்டு குட்டமொடு குறைநோயெல்லாம்
பறக்குமடா செந்தூர மூசைப்பட்டாற்
கெதிகெட்டோ மென்றேமக் காதமில்லாக்
கெஞ்சவே தானடிக்கு கழுக்குமலம்
மதிகெட்டே னென்றதே புலஸ்தியனேஅய்ய
வாய்விளங்கத் திரிகடுகு வோமகாயம்
அதிவிடைய மெவச்சாரம் பனைவெல்லத்தா
னப்பனே வகையொன்று பலந்தானென்றே. (௨௪௭)
பலமோடு சரணைவேர் மருந்தோடெல்லாம்
பரிவாகச் சூரணித்துப் பாங்குகேளு
கலங்கவே திருமேனி சிறுபட்கா ஞம்
கரிபாலும் வெவ்வேறு புலர்த்தித்தானாய்
மலங்காமல் சூரணித்துப் படிகாலப்பா
மருந்தோடே சேகரித்து நறுந்தேன்விட்டே
இலக்கவே யொருபோது கழஞ்சியுண்ண
வேகுமடா சிலேஷ்பனங்க டொண்ணூற்றாறே (௨௪௮)
தொண்ணூற்று ருஞ்சடலத் துத்துவந்தான்
சித்தியாந் தோஷமெல்லாந் தெரக்கிபோடுள்
கண்ணூற்ற காடியெல்லாம் பிடிக்குஞ்சரன்வேன்
கைகண்ட பூசிது கருவாய்ச்செய்தால்
எண்ணமாய்ச் செந்தூர மிதைத்தக்கல்லா
மிடுவதொரு பலத்துக்குக் கழஞ்சிவீத
மின்னவே செந்தூரம் பண்ணானுக்கா
துரதிய மில்லாவிட்ட துலகம்பொய்யே. (௨௪௯)
பொய்யென்று வுலகந்தான் வேதாந்தத்தைப்
பூட்டாமற் சித்தாக்கும் புக்கிக்கெட்டாற்
பொய்யென்பான் குருவறியான் செந்தூரஞ்செய்யப்
போக்கறியா னுலகத்தா னிடைபோச்சென்பான்
பொய்யென்பா னவன்வாயில் மண்ணேயள்ளிப்
போடுமி பாப்பானி கொண்டுசென்று

பொய்யென்பா லைவர்தன்னை முன்னேவைத்துப்
பூட்டிவாய் செந்தூரம் பூணிச்செய்யே. (௨௱)

சாக்குகள்சுத்தி.

செய்யப்பா சைமுறையாய்ச் செய்துகாட்டு
செய்தொழிலைப் பாகமாய்ச் செய்யச்சொல்லு
வையப்பா சாக்கெல்லாஞ் சுத்திசெய்து
மாட்டப்பா சுத்திக்கு வகையேகேளு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச்சாறு
புகழாக படியொன்று கற்றாழம்பால்
மெய்யாப்பா படியொன்று வழுதிதானும்
விளக்கவே படியொன்று பாண்டத்தூற்றே. (௨௱௧)

ஊற்றுவாய் பழச்சாறு படிதானென்று
உத்தமனே செம்பாத்தம் பூரிறட்டு
ஊற்றுவா பொன்றாக்கித் தம்பளைசா
ரெருபடிதான் கூடவிட்டு முலைப்பால்கேளு
ஊற்றுவாய் படிகால்தான் சேர்த்தேதபின்
றாடப்போடு பரையப்பு இணக்கேறு
தேற்றுவாய்க் காரம்பூச் சினஞ்சாரந்
திரமாக வகையொன்று பலந்தான்காலே. (௨௱௨)

காலகப் பொடிசெய்து போட்டுக்கிண்டி
காற்றுடா முலையிலே கட்டாய்வைத்து
மேலான பாஷாணங் லோகத்தோடு
வேண்டியதோர் சாக்கெல்லாங் கிழியாய்க்கட்டிச்
சேலான துணைவிட்டு பக்கஞ்சென்றல்
திருப்பவே துருமாத்தைக் காடிக்குள்ளே
மாலைசுப் போட்டு மூன்றுநாள்வை
மகத்தான சுத்தியதாம் வயித்தியம்பாரே. (௨௱௩)

பாரப்பா விப்படியே சாக்குசுத்தி
பாங்காகச் செய்தாக்கால் சாக்கெல்லாந்தான்
காரப்பா வேடாது கிட்டுபாலே
கட்டாகச் சுத்திசெய்து செந்தூரஞ்செய்யி
யேரப்பா வயித்தியத்திற் சோம்பலாகா
என்னைப்போற் சுத்திவகை யாருஞ்சொல்லா
ஈரப்பா புலத்தியனே உனக்கிட்டியா
வறுபத்து நாலுமிக்கச் சுத்திபண்ணே. (௨௱௪)

பண்ணடா காந்தமது பலந்தானென்று
பாங்கான வெடியோடு பலந்தானென்று
கண்ணடா பழச்சாற்று ஒருசாமங்
கட்டாக வேயரைத்து வில்லைசெய்து

மின்னடா குகையிலிட்டுக் காரம்போட்டு
மேலோடு மூடியே சீலைசெய்து
கன்னடா அருத்திகொண்டு உலையிலூது
நலமான காந்தமது மணிபோலாமே. (௨௱௫)

மணியான காந்தமணி பலந்தானென்று
வாகான அதமொன்று கெந்திகொண்டு
தணியான பொற்றலையின் சாற்றலாட்டு
தப்பாம ஒருசாமம் வில்லைசெய்து
அணிவாகப் பதினைந்தாமிற் புடத்தைப்போடு
அடிகொண்ட செந்தூர மாகப்பின்பு
வணியாக வங்கதிரம் பொற்றலையின் சாற்று
லாட்டியே வில்லைசெய்து புடத்திற்போடே. (௨௱௬)

போடப்பா பழச்சாற்றிற் புடந்தானென்று
புகழான காந்தமது செந்தூரந்தான்
வட்டப்பா வரிதார கிறுகட்டி
யப்பனே குன்றியிடை தேனிற்கொள்ள
வாட்டப்பா மேகவெட்டை குலைவாய்வு
மண்டை நோயோடு கண்டமாலைதிருந்
சாடப்பா வரையாப்புப் பவுத்திரமுந்தீருந்
சத்தடா குதபற்பந் தன்னைச்சேரே. (௨௱௭)

சேரடா ஒன்றாக்கித் தின்றாற்சேரு
செத்ததடா விசைபுற்று யோனிப்புற்று
பாரடா கிரந்தியொடு இக்கிரணடி
பறக்குமடா கோவெல்லாம் பாருபாரு
சாரடா பூரகம் பாலில்போட்டுத்
தண்ணீர்விட்டுக் கழுவிப் பாண்டத்திலிட்டு
நீரடா வற்றிடவே வறுத்துப்போடு
நேசமாம் பொன்னிறம்போற் பறத்தைக்காணே. (௨௱௮)

காணப்பா பூரகம் குரணித்துக்
கட்டாகத் திப்பிலியும் குரணித்து
ஊணப்பா ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
உத்தமனே நறுந்தேனிற் காசிடைதானிட்டுப்
பேணப்பா பற்பமது குன்றிகட்டிப்
பிலப்படவே மூன்றுநாள் கொள்ளும்போது
தோணப்பா நோய்முன்னு லெடுத்தக்காரக்
தோன்றிவந்த சுரமெல்லாம் சுழன்றுபோமே. (௨௱௯)

சுழன்றுடா வப்பிரக பற்பத்தாலுங்
குடியான சொர்ணத்தின் பற்பத்தாலுங்
சுழன்றுடா திராத சுரங்களெல்லாங்
காடுதெறந்து போச்சுதடா தங்கத்தாலே

புழுன்றவரும் ரோகமெல்லாம் ஒழிந்துபோகு
  மூலமுளைத்திருக்குமையிட்ட வாறமொதுங்கும்
தழுன்றுமடா நீர்வற்றிச் சயமேதீரும்
  சாற்றுகிறேன் வாதத்தின் தயிலங்கேளே. (௨௱௬௰)

வாதத்தின்தயிலம்.

கேளப்பா வேப்பெண்ணெய் படிதானொன்று
  கெடியான வாதுநீக்கள் காடிபடிநாலு
வாளப்பா பழச்சாறு படிதானொன்று
  மகத்தான குமரிச்சார் படிதானொன்று
வேளப்பா மயிலிறகு பலந்தானொன்று
  வெள்ளைச்சாரணையின்வேர் பலந்தானொன்று
காளப்பா வச்சிரவல்லிவேர் பலந்தானொன்று
  காரியதோர் காந்தைச்சாற் றளைத்துப்போடே. (௨௱௬௧)
போடப்பா வேப்பெண்ணெக் குள்ளேதான்
  புகழ்தேவதாரமொடு நறுக்குமூலம்
நாடப்பா திரிகடுகு வோமங்காயம்
  நலமாக வகையொன்று பலமுங்கால்தான்
கூடப்பா மூலப்பானி லரைத்துப்போட்டு
  சுத்தமவரக்கினியாய்த் தீயைமூட்டு
தேடப்பா பதம்பார்த்து வடிவேப்பெண்ணெய்
  செகமெல்லா மெய்த்தகுறு கெய்யார்க்காணே. (௨௱௬௨)
நறுநெய்தான் படிநாலுக் கொன்றாய்ச்சேரு
  நலமான தயிலமிது இதுக்குள்சேரு
வுறுவேம்பின் ஈட்டையுட தயிலந்தானு
  முத்தமனே நாலுக்கொன் றாகச்சேரு
நிறுவிகற்பத் தோஷமெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
  நிணங்கண்டத்தின் நோயெல்லாந்தான்
அறவியாய்ப் பூசையிலே வாதமெண்பதோடு
  மப்பனே முடக்கினைகால் தேறும்பாரே. (௨௱௬௩)
தேறுமடா காசிடைதான் தயிலந்தன்னில்
  தேனுமொரு காசிடைதான் கூடக்கூட்டி
யாறுமடா சீனிவேரு அடிதான்கூட்டி
  யப்பிரக செந்தூரங் குன்றிகூட்டி
யூறுமடா மூன்றுநாள் கொள்ளும்போது
  உத்தமனே வாதமெல்லா மொழிந்துபோகு
மாறுமடா இதைவிட்டுத் தயிலந்தன்னில்
  மால்தேவி பற்பமொடு குருதங்கூட்டே. (௨௱௬௪)
கூதபற்பந் தன்னுடனே மண்டலமேகொண்டு
  அடியான பதினெட்டுக் குட்டம்போகும்

வாதத்திற் பித்தநீர் தானுமேகும்
  மயங்காதே கலக்கிடடா வேப்பெண்ணெக்குள்
ளாதிமுன்பே யிருந்ததைப்பும் போக்கினவாறு
  மதிலுடைய வாசத்தைத் தீர்க்கிறவாறு
வேதாந்தப் புலஸ்தியனே உனக்காய்ச்சொன்னேன்
  மீதுசற்ப தோஷமெல்லாம் முழுசாய்ப்போமே. (௨௱௬௫)

சவுரித்தயிலம்.

போமப்பா குட்டங்கள் வாதம்போகப்
  புகழாகச் சொல்லுகிறேன் புலஸ்தியனேகேளு
நாமப்பா சவுரியது பலந்தானாறு
  நாட்டினேன் கெந்தியது பலந்தான்பத்து
ஓமப்பா காட்டுள்ளிக் கிழங்குபத்து
  உத்தமனே வெள்ளாட்டுப் புழுக்கைபத்து
வேமப்பா கார்த்திகையின் கிழங்குபத்து
  வெள்ளைச்சா ரணையின்வேர் பலந்தான்பத்தே. (௨௱௬௬)
பத்தப்பா பிரம்பிதனுட கிழங்குபத்து
  பாங்காக இன்றுக்கிப் புத்தயிலமவாக்கிச்
செத்தப்பா போனபிணம் திரும்பிப்பேசும்
  திரமான குருநீற்றின் செய்கையாலே
மெத்தப்பா வோடாதே குருவையீயு
  மிருகின்ற தயிலங்கள் வடிக்கும்போது
சித்தப்பா சொல்லுகிறே னாற்றுக்கொன்று
  கூட்டிநல் தயிலமது உறுதியாமே. (௨௱௬௭)
உறுதியாம் தயிலமது மேனிக்குப்பூசி
  வொருபோதும் வாதமெல்லா மோடிப்போகு
முறுதியாய்க் குதபற்பம் தாம்பிரபற்பம்
  உத்தமனே தயிலத்தேன் சீனிகூட்டி
யுறுதியாய் மண்டலமே கொண்டபோது
  துநமே வன்கெடி குட்டமெல்லா
முறுதியா யிருந்தகடி வெளிகடிநீர்ப்புண்கள்
  துகேகே தீருமடா வுண்மைதானே. (௨௱௬௮)
உண்மையதா வெள்ளெண்ணெய் படிதானெட்டு
  உத்தமனே வேப்பெண்ணெய் படிதானொன்று
உண்மையா மேரண்டத் தெண்ணெய்படிரெண்டு
  உருமையுள்ள தேங்காய் நெய்படிதானொன்று
உண்மையாய்ச் சொப்பனைக்குள் ளொன்றாய்வார்த்து
  உழுரிச்சா றொருபடிதான் கூடவிட்டு
உண்மையாய்ச் சந்தனத்தான் பலந்தானஞ்சு
  உயர்தேவதார மஞ்சபலந்தா னென்றே. (௨௱௬௯)

ஒன்றாக வெண்ணெய்க்குள் கலக்குப்போடு
ஓமப்பிரகம் மதுரம் கடுக்குமூலம்
கன்றாக திரிகடுகு கொத்துமல்லி
நாகப்பூ செண்பகப்பூ காமப்பூவும்
வொன்றாகப் பச்சைபொடி பேய்ப்புடல்பேய்ப்பீர்க்கு
விளங்கவே வகையொன்று பலமுங்கால்தான்
சென்றுட்டு பழச்சாற்று லரைத்துப்போடு
சேர்வே மெழுகுபத மாகக்காச்சே. (உஎ0)

காச்சவே யாவின்பால் படிதான்ரெண்டு
கரிசாலைச் சாறுமொரு படிதான்விட்டுப்
பாச்சிட்டுவே செவ்விளநீர் படிதானொன்று
பழச்சாறு படியொன்று கொச்சிச்சாறு
வாச்சதே படியொன்று மேனிச்சாறு
மருபடியும் செருப்படிச் சாறுபடியொன்று
தாச்சியே படியொன்று கெல்லிச்சாறு
தப்பாமல் கூட்டியே வடித்திடாயே. (உஎக)

வடித்திடுவா யெண்ணெய்தனைக் கலசத்துள்ளே
வாகாகக் கற்பூரம் சவ்வாதுகூட்டி
பொடித்திடுவா யவின்கோரோசனை கஸ்தூரி
புகழான குங்குமப்பூ வகையொன்றுக்கு
முடித்திடுவாய் கழஞ்சியொன்று எண்ணெய்வாச
முகத்திலே பட்டவுடன் வாசமீறி
கொடிக்குழுன்னே சர்வாங்க கோபங்கள்போகும்
கொய்தான வாசவெண்ணெ தயிலந்தானே. (உஎஉ)

தானென்ற கோபெல்லா மொழிந்துபோகும்
தற்பரமாம் பூநீறுவடிகலசத் துள்ளே
வேனென்ற காசிடைதான் போட்டதாலே
விதமப்பா இந்தவெண்ணெய் சித்தர்க்காகும்
பாவென்றால் பாயுமடா கோவைக்கொல்லப்
பறந்துபோம் வெட்டுமடா கபாலவாய்வைத்
தாவென்று விந்தவெண்ணெய்ச் சர்வாங்கம்பூசித்
தலையிலே தேய்த்தவுடன் முழுகுவாயே. (உஎங)

முழுகுவருஞ் சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளு
மெய்யெல்லாம் லெட்சுமியின் காந்தியாகும்
உழுகவே யெண்ணெய்விது கபாலந்தெய்ச்சி
உத்தமனே ஜடம்பயது சியக்காயாம்
கழுகாத தசைமிதுன்ன தோஷம்போகும்
கன்றாகத் தேகத்தில் வலிப்போ இல்லை
விழுகுதடா கோபெல்லாம் கமறும்வாரான்
மெய்பொய்யா வென்றவனை மிதியடியால்சாடே. (உஎச)

சாடப்பா லோகத்தில் பாசகதன்னைச்
சாதிக்க மாட்டாத லோகத்தோரை
சாடப்பா சித்தர்க்கத் திரிகைபோலத்
தள்ளடா புழுக்குழியில் சண்டாளரைத்தான்
சாடப்பா மாய்கைகொண் டிடாஇத்துரைத்தான்
சாராத வேதாந்தக் கட்டுத்துறை
சாடப்பா பூரணத்தில் தேக்கக்காட்டிச்
சண்டாள ஞானவான் கொண்டுவெட்டே. (உஎரு)

வெட்டென்று சொன்னீரே குருவேஐயா
மேதினியோர் சித்தர்க்க விளக்கமல்லோ
வெட்டென்று சொன்னீரே லோகத்தோரை
வேதாந்தக் தானுரைக்கச் சித்தாப்போமே
வெட்டென்று சொன்னதுதா னெவரையுந்தா
வேதாந்தத் தன்புகழ்ந்து மதியாதானை
வெட்டென்றே அவனுடைய பாவந்தீர
வெகுகஷ்டக்காம் புலத்தியனே விள்ளக்கேளே. (உஎசு)

சீற்றினத்திராவகம்.

விள்ளக்கேள் காயுருவி தாழையுப்பு
மேனியுப்பு வேலையுப்பு வாழையுப்பு
விள்ளக்கேள் தேனுப்பு வெள்ளெருக்கினுப்பு
திடமான வழுதியுப்பு கள்ளியுப்பு
விள்ளக்கேள் வெடியுப்பு பலமொபத்து
விதமான சீனமொன்று சவுட்டுப்போடு
விள்ளக்கேள் பலமொன்று வகைதானப்பா
வெண்காரம் பலமிரண்டு கல்லுப்பொன்றே. (உஎஎ)

ஒன்றான பூநீறு சாரத்துடன்
ஓகோகோ அரிசன்ன பேதிவெள்ளை
கன்றாக வகைக்கரைப் பலமேகூட்டு
நாட்டுறி இனிதெரிய துத்திபன்னி
வென்றிகொரு சிப்பியது பலமுங்கால்தான்
விசைப்படலைக் கலவத்தில் பொடித்திதான்றுக்கி
சென்றுமே குப்பியிலே நீர்வாங்கு
சித்தர்மெய்த்த சீயப்பா செப்பொணாதே. (உஎஅ)

ஒன்றான சீருலே தங்கம்நீறும்
உத்தமனே வெள்ளிமுதல் வங்கநீறும்
நன்றான நாகமுதல் லோகம்நீறும்
ரசமோடு காந்தம் பச்சையும்நீறும்
பன்றான நவரத்தினம் வெவ்வேறேநீறும்
பாஷாணச் சரக்கெல்லாம் பதுமன்னி றக்

தன்றுண வுபசாரங்கள் தானேனீறக்
 தருகற்பத்தால் வருநோய் தள்ளக்கேளே. (உஎசு)
வேனடா சுலபமிது நீயென்றால்
 கேட்குமடா சாக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்தான்
நாளடா பிலத்திருந்த தேகமென்று
 நாடிப்பா ரிதனுலே சக்திதானும்
வேளடா விக்கிரை முன்னீர்செய்து
 வேண்டியதோர் செந்தூரஞ் சொன்னதெல்லா
மாளடா சத்திவகைத் தகைகட்டி
 அப்பனே அதிவறிந்து பற்பஞ்செய்யே. (உஅ௰)
செய்யடா குருநீறுஞ் செயநீறுஞ்சொன்னேன்
 திரமானபூவினுட குருநீறுஞ் சொன்னேன்
செய்யடா தலைமுழுக்குத் தயிலஞ்சொன்னேன்
 செந்தூர வகைமுறைகள் சோசசொன்னேன்
செய்யடா வாதத்தின குருவுஞ்சொன்னேன்
 தெளிவான லேகியங்க ளிருதஞ்சொன்னேன்
செய்யடா வாதிமகன் கற்பங்கொண்டால்
 தேகமடா வயித்தியத்திற் றிறவுகோலே. (உஅக
திறவுகோல் கைகொடுத்தே நடுவுள்ளோர்க்கே
 தேசத்தோர் வயித்தியத்தில் திரம்போதாது
பிறவாத நெறியோர்க்கு வயித்தியமுஞ்சொன்னேன்
 பிறந்திறக்கும் பாவிகட்கோ வெளிவிட்டேனுன்
அறமான வாதிமகன் மனந்தெளிந்து
 ஆசைவைக்கப் பேரின்பந் தடுத்தேதோனுகி
இறவாதப் புலஸ்தியனே புத்திசொல்லி
 யுரைத்திடுவாய் கற்பந்தான் யோகத்தோர்க்கே. (உஅஉ
யோகமெல்லாம் ஞானத்துக் காதிபீடம்
 யோகத்துக் காதியடா கிரிகையாகும்
வாகான கிரிகைக்குச் சரிதைமூலம்
 வளமான சரிதையென்ன வென்றுகேளு
தாகான குண்டலியி லுதமாவீசன்
 சகலருக்குஞ் சரிதைமுறை தப்பாவண்ணம்
ஏகமாய்க் கீழ்முகமாக நோக்க அவனாதி
 யிருந்தவட மறியார்க ளுயுந்தார்தானே. (உஅங)
தாமென்ற சரிதைவிட்டுக் கிரிகையென்ன
 சாற்றக்கேள் புலஸ்தியனே மூலந்தன்னில்
தாமென்ற குண்டலிக்குள் சதாசிவனைத்
 தாமென்றே பூசித்தால் கிரிகையாகும்
தாமென்ற யோகந்தா னென்னவென்றால்
 தப்பாத சத்தியுட மூலந்தன்னில்

தாமென்ற மனங்கூடி வாசிபார்க்கில்
 சதாசிவனும் யோகந்தைத் தாக்கிப்பாரே. (உஅச)
பாரப்பா வாசியினால் யோகமாச்சு
 பரிவான ஞானமென்ன வென்றுகேளு
கோரப்பா தனையறிந் துண்மைகண்டு
 நிலையான தலைவனுய் பாதத்திற்சேர்ந்து
ஆரப்பா வழிவாலே பூரணத்தைக்கண்டு
 அம்பலத்தே நடம்புரிந்தால் ஞானமாகும்
பேரப்பா கிதுவல்லோ சாலோகசாமீபம்
 பெருத்த சாரூப சாயுச்சியமாச்சே. (உஅரு)
ஆச்சடா மனம்புத்தி அகங்காரந்தான்
 அரசர் சித்தத்தி லடங்கியேதான்
போச்சடா நிட்டைசித்திக் குள்ளேபுக்கிப்
 புதல்வனே புலஸ்தியனே யென்னசொல்வேன்
நீச்சடா ஞானமென்ன வாய்ப்பேச்சாலே
 நிலைக்குமோ சித்தாந்த நெறிகொண்டோர்க்கு
மூச்சடா ஒடுவது மொழிகுவதாகானுன்
 மூளையறியா முழுமாடு இருந்தார்காணே. (உஅசு)
காணப்பா சண்டாள பிசத்தேதான்
 கனிவாகச் செனித்ததொரு பாவியோர்க்குத்
தோணவே வேதாந்தஞ் சொன்னுந்தான்
 குடசத்தைப் பார்த்தறியான் மாய்கைமூடி
ஆணவமாய்க் கழிவதனால் வேறொன்றிலை
 யாசைகொண்டு பேசனைப்பார் அழைத்தாண்பார்
வீணனா பின்னைகளைச் சேர்க்கவேண்டாம்
 விட்டகுறை யுண்டானால் வருவானபின்னே. (உஅஎ)
வருகாது ஒருகாலுஞ் சொன்னுந்தான்
 வாய்க்குமோ விட்டகுறை யில்லைவிட்டால்
உருகாது ஞானத்தி னுண்மையாகி
 உதகமனே மனம்வேறு போடிப்போகும்
வருகாது வேதாந்தஞ் சித்தாந்தந் தன்னாளாய்
 பேய்மக்க ளிறந்தார் பூரணகோசமல்
அரிதாகும் விட்டகுறை வாய்ப்புக்கேளு
 அப்பனே வாசியொண்டா லறிந்தபாரே. (உஅஅ)
பாரப்பா மதிவிரவி யிரண்டுக்குள்ளே
 பகர்த்தோடும் ஞானவரை சதையைப்பார்க்கில்
நேரப்பா பிங்கலையில் பென்னருபமாகும்
 நெறியான பிங்கலையி லாணருபமாகும்
ஆரப்பா அத்திடத்திற் பஞ்சபூதம்
 அசைகொண்டு வாசிமகமே நெடியாக்தான்

சோப்பா நாழிகைதா னென்றேபாயும்
தெளிவான பிறிதிவியில் நாற்றிருபத்தாமே. (௨௮௯)
பத்தான அப்புவிலே கடிகையொன்று
பாயுமடா தேயுவிலே கெடியாகக்கள்
சித்தான தொன்றேகால் வாயுக்கேதான்
செப்பக்கேள் ஒன்றரைதான் கடிகையாகும்
முத்தான வாகாசத் தொன்றேமுக்கால்
முழுதுமிதிற் கடிகையா மோசமில்லை
பெற்றதுதா னிதுக்குள்ளே விட்டகுறைமார்க்கம்
பேரின்பப் பூரணகும்பகத்திற் காணே. (௨௯௰)
காணப்பா சரிதையுட புத்திதோனுங்
கருதிப்பார் கிரிகையுட புத்திதோனும்
பூணப்பா பேரேது யோகமார்க்கம்
புத்திமா னென்பதெல்லாங் காணலாகுந்
தோணப்பா ஞானத்தின் புத்திகாணுந்
சொற்றிறமாய் மாத்திரையின் பிலக்கஞ்சொன்னேன்
பேணப்பா பூரணகும்பகத்தைப்பாரு
பேயான மனத்தேதும் பிதற்றிலாதே. (௨௯௧)
பிதற்றில்லா சூத்திர மிருநூறும்பாரு
பேசுமடா பூரணத்தி னாலேசொன்னேன்
பதைப்பட்டக்கு மூலமதில் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
பரிபாஷை யில்லையடா யானுஞ்சொன்னேன்
மறைத்தானே சோதிக்க சட்டமுனிநாத
குட்டியதோர் கண்டிதுவட கும்பத்திலேதான்
விதைத்தானே மூலத்தின் கருவைக்கொட்டி
மேலாறு தாரமொடு வாசிதானே. (௨௯௨)
வாசியொடு லட்சியமுஞ் சக்கரமுஞ்சொல்லி
வாதத்தின் கருக்கலையும் வளமாய்ச்சொல்லி
கேசமுடனே யுரைத்தார் ஒத்துப்பாரு
நிலையான பூரணகும் பகத்திற்றேறும்
வாசமுடன் சோமரிஷி யைம்பதுக்குள்
மதத்தான மூலத்தின் வழியேசொன்னார்
பேரிடியகால மச்சமுனி கண்டிதிட்சை
பேரின்ப ஞானமொரு நூலாற்காணே. (௨௯௩)
நூலிலே திருமூல னைந்நூறுக்குள்
நாறைமுக்கதே பார்த்தவர்க்கு ஞானத்தோனுங்
காலிலே கால்பூட்டிக் கண்ணைக்காட்டிக்
கருத்துறவே யோகவெளி கட்டாய்ச்சொன்னார்
சேலான வாதார மாறுமென்றாய்
செப்பினார் வாசிவைத்துத் திடமாய்ப்பார்க்க

மாலான மாய்கைவிட்டுத் துறவிற்சென்று
வழிபாடு கண்டறிந்து குருவைப்போற்றே. (௨௯௪)
குருவினுட பதம்போற்றி மூலங்கேளு
குறிப்பான பூசைவிதி தன்னைக்கேளு
குருவினுட பதம்போற்றி யாதாரங்கேளு
கோலமாஞ் சக்கரத்தின் குறிப்புகேளு
குருவினுட பதம்போற்றி லட்சியத்தைக்கேளு
கோலங்கள் மிகவெடுத்த ஆத்துமாக்கள்
குருவினுட பதம்போற்றித் தன்னைக்காணுங்
குண்டலியின் குறிப்பைக்கேள் மூலையைக்கேளே. (௨௯௫)
கேளடா புலஸ்தியனே சொல்லக்கேளு
கெடியான பாக்கடத்தால் தலைவனுவான்
கேளப்பா குருவினடி தொழுதுநின்று
கெட்டியாய்ச் சிவபூசை மார்க்கந்தன்னை
கேளப்பா சொன்னார்பின் தேவிபூசை
திருமையைவைத்துச் சொன்னேன்கா லறிந்துபூசி
கேளப்பா பூசைவிதி தப்பாவண்ணம்
கெட்டியாய் மவுனத்தின் கிரிகைகேளே. (௨௯௬)
கிரிகைவிட்டு யோகத்திற் சென்றுகூடி
கேசரியில் மனம்வைத்து மூட்டுக்காலை
அறிவான மவுனத்தே வாசியூது
அப்பாலே சிவதிட்சை சத்திதிட்சை
சிறிவாக திருவாலம் வைத்தூது
போரான குளிகைவிட்டுப் பேருண்டாகச்
செறிவாக மூதண்ட வெளியந்தான்சென்று
இட்டமாய் வழலைதன்னிக் கற்பங்கொள்ளே. (௨௯௭)
கற்பங்கள் கொள்வதிலே மூலிகற்பம்
கைக்கடங்கா நோய்களதும் காலம்பார்த்து
நிற்பமென்றே நோய்விலக்கும் நோய்கட்கெல்லாம்
நெஞ்சிலே கூட்டிதற்கு வயித்தியஞ்சொன்னேன்
அற்பமென்று சொன்னதெல்லாம் பாரம்
[illegible]விலோடே கற்பமது கொள்ளும்போது
உ[illegible]மை புதுதிகருஞ் செந்தூரங்கள்தா
[illegible]றமதொரு லேகியங்கள் திருத்தஞ்செய்யே. (௨௯௮)
செய்யப்பா [illegible]லங்கள் குளங்கள்
செயநீர் பூபதிகள் கற்பத்தோடு
செய்யப்பா கற்பத்தைக் சொன்னதுமன்பே
சிரமாகச் செய்துவைப்பாய் தவறுவண்ணம்
செய்யப்பா வயித்தியத்தி லாயிரத்துக்கொன்றாய்
செப்பினேன் வயித்தியம் யென்னசொல்வேன

கையைப்பார் முகத்தைப்பார் நசாடியைப்பார்
கருச்சொன்னேன் பதினாயிரத் திற்கானே. (௨௧௧
காணப்பா பார்த்துணர்ந்த வாதிமகனைத்
கைவண்ணத் தப்பாமல் வயித்தியஞ்செய்வாய்
தோணப்பா வழிதனுட பூசைசெய்வாய்
சொற்குருவை மறவாதே லட்சியத்திலுள்ளே
பேணப்பா நற்குரு உபதேசத்தாற்
பேசாதே சூட்சமாய் பேணிப்பாரு
ஆணவத்தை விட்டல்லோ கற்பங்கொண்டால்
ஆகாசக் கென்று முலக்காரனே. (௩௩)
மூலத்தி னெழுத்தாலே மவுனங்கொண்டு
மூட்டிநல் விடுசனக்கே கிருத்தஞ்செய்வான்
ஆலத்தின் குண்டலிக்கு ளிடுக்கப்பாரு
ஆசையவன் வைப்பதற்கு வடமாலசாத்து
சீலத்தி னந்தியுட பூசைபண்ணு
செயசண்டி காதவொலி மணியிதனை
காலத்தின் கருவறிந்து பூசைசெய்தால்
கைக்குள்ளாம் வயித்தியமுந் நூறுமுற்றே. (௩௱௩)
செந்தூரமுந்நூறு - முற்றிற்று.

செந்தூரமுந்நூற்றின் அட்டவணை.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அண்டச்சத்து	௨௰	காகச்செந்தூரம்	௪௧
அப்பிரகசத்து	௧௨	காகபற்பம்	௧௰
அயக்காந்தச்செந்தூரம்	௨௧	கிபிலே	௧௪
அயக்காந்தச்செந்தூரம்.	௩௯	கிபிலேச்செந்தூரம்	௧௫
அயச்செந்தூரம்	௨௮	நீற்றினத்திராவகம்	௬௭
ஆனந்தபயிரவன்	௫௨	பவளவங்கச்செந்தூரம்	௨௭
கற்பூரசலாசத்து	௧௧	பாண்டுலேகியம்	௨௧
கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்	௪௰	மண்டூரச்செந்தூரம்	௧௰
சரக்குகள்சுத்தி	௬௨	மண்டூரச்செந்தூரம்	௫௰
சவுரிதைலம்	௬௫	முத்துச்செந்தூரம்	௬௨
சுயமக்கினிகுமாரம்	௫௧	ராஜபூபதி	௪௧
குதபற்பம்	௬௭	லிங்கச்செந்தூரம்	௪௮
குதபற்பம்	௫௬	வயித்திய முறைமை	௩௧
தாளகபற்பம்	௬௭	வயிரபற்பம்	௫௪
தாளகச்செந்தூரம்	௩௩	வாதத்தின் தயிலம்	௬௪
தாமிரசெந்தூரம்	௨௮	வெண்கலச்செந்தூரம்	௩௨
துளசிலேகியம்	௪௫	வெள்ளியச்செந்தூரம்	௩௭
நவரத்தினமணி	௩௪	வெள்வங்கச்செந்தூரம்	௪௯
நவலோகச்செந்தூரம்	௫௮	சுயசோதத்தாக்குலேகியம்	௨௯

அட்டவணை முற்றிற்று.

LB
N25